

PROPRIUM FESTORUM
DICECESIS SPIRENSIS

JUSSU ET AUCTORITATE

REVERENDISSIMI ET ILLUSTRISSIMI DOMINI

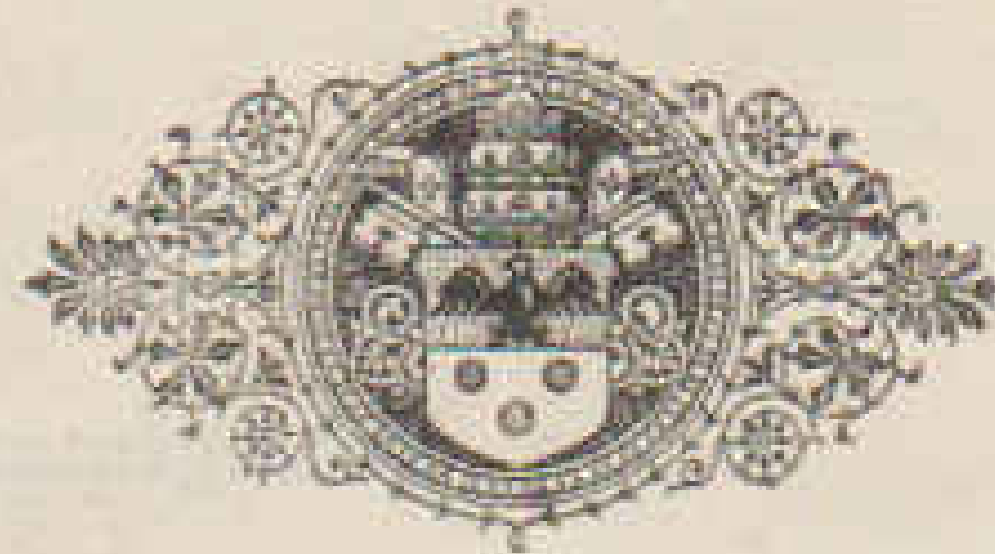
LUDOVICI

EPISCOPI SPIRENSIS

EDITUM

AD NORMAM KALENDARIJ REFORMATI ET
APPROBATI A S. R. C. DIE 23 MARTII 1914
ET SUBSEQUENTIUM DECRETORUM

PARS VERNA

1927

RATISBONÆ

SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET

S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGR.

Approbatio

Concordat cum Originalibus.

Spiræ, die 23 Septembris 1927

✠ **Ludovicus**
Episcopus Spirensis.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 29 Septembris 1927

Dr. Scheglmann Vic. Gen.

20092530

KALENDARIUM

Kalendarium perpetuum in usum diœceseos Spiren., a Sacra Rituum Congregatione revisum et approbatum die 23 Martii 1914 et die 24 Aprilis 1925 auctum, continet KALENDARIUM ECCLESIAE UNIVERSALIS CUM HISCE TANTUM ADDITAMENTIS ET MUTATIONIBUS:

MARTIUS

15 S. CLEMENTIS MARIE HOFBAUER CONF., duplex majus.
31 Com. B. Guidonis Abbatis.

APRILIS

27 S. PETRI CANISII CONF. ET ECCL. DOCT., duplex II classis.

MAJUS

Sabbato I B. MARIE VIRG. PATRONÆ BAVARIÆ, duplex I classis cum Octava communi.
Sabbato II OCTAVA B. MARIE VIRG. PATRONÆ BAVARIÆ, duplex majus.
16 S. JOANNIS NEPOMUCENI MART., duplex majus.
Com. S. Ubaldi Ep. et Conf. (semiduplex).

JUNIUS

5 S. BONIFATII EP. ET MART., duplex II classis.
16 S. BENNONIS EP. ET CONF., duplex majus.

PROPRIUM FESTORUM
DIOECESIS SPIRENSIS

PARS VERNA

Die 15 Martii
S. Clementis Mariæ Hof-
bauer Confessoris

Duplex majus

Oratio

Deus, qui beá-
tum Clemén-
tem Mariám
miro fidei ró-
bore et invictæ constán-
tiæ virtúte decorásti: ejus
méritis et exéplis fac
nos, quæsumus, ita fortes
in fide et caritaté fervén-
tes; ut præmia consequá-
mur æténa. Per Dómi-
num nostrum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Be-
átus vir, de Communi Conf.
non Pont. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

Clemens Mariá Hof-
bauer Tassovítii
in Morávia natus,
a prima ætáte in schola

christiánæ perfectiónis
eruditus est; magistra
potissimum religiosissima
matre, quæ puérulum post
patris óbitum osténsa
Christi Dómini e cruce
pendéntis imágine sic al-
locúta fertur: En fili, qui
hinc in pósterum tibi fu-
turus est pater, cura, ut
per eam, quæ ipsi placet,
viam incédas. Aduléscent
pistóriam artem dídidit;
sed ad majóra se vocári
præséntiens cœpit inter
laboriósæ artis exercítium
ad stúdiu incúmbere lit-
terárum. Bis Romam pe-
des ad límina Apostoló-
rum peregrínatus est, bis
étiam rerum cæléstium
contemplatióni libérius
vacatúrus in erémum se-
cæssit. Verum Deo illum
ad altióra vocánte inter-
missa litterárum stúdia in
Vindobonénsi Universi-
táte repétiit, navitérque

prosecutus est; donec ex puriore fonte sacras disciplinas haustus, Romam tertium remigravit. Ibi in sancti Alfonsi familiam singulari Dei providentia cooptatus est, quam ipsius opera in dissitas regiones propagatum iri sanctus idem Patrens divino instinctu praesensit ac palam praenuntiavit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoibus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Absoluto cum magno spiritus fervore tirocinio ac presbyter factus in septentrionales Europae provincias a Sede Apostolica missus est. Erecto Varsaviae in Polonia primo suae Congregationis domicilio, et pluribus sibi adjunctis sociis, incredibile est, quam copioso ibi fructu sacerdotalia munera ultra vicennium explerit; nihil laboris recusans, sive

ut catholicos ad bonos mores et pietatis cultum revocaret, sive ut haereticos et Judaeos ad veram fidem adduceret. Multa etiam ad religiosam juventutis institutionem praestitit. Orphanorum sortem miseratus erexit hospitium, ubi miserimos quosque paterna caritate albat; visus subinde stipem eorum causa emendicare, immo nec faciem ab increpantibus et in se conspuentibus avertere. Inter has autem curas semper coram Deo ambulans, Dei parae Virgini, cujus Rosarium assidue recitabat, singulariter devotus, rectus, simplex, humilis, cunctis affabilis et benignus, omnibus velut sanctitatis exemplar jugiter praeluxit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loricae fidei, et ornavit eum. **Et.**

Lectio vi

Deo soli confisus, plures instituti sui domus variis in regionibus ere-

xit. Ipse vero multas, ob temporum iniquitatem, acerbitates perpessus, et e Polonia tandem cum suis expulsus, secessit Vindobonam, ubi duodecim postrimis vitae annis, ad Dei gloriam strenue operari perseveravit. Praeter sedulam enim sanctimonialium virginum curam totus in eo fuit, ut praedicatione verbi Dei, sacramenti Paenitentiae administratione, quam plurimas a salute devias animas Christo lucrifaceret. Quem caritatis ignem, tum sacerdotibus, tum maxime selectae juvenum cohorti, quorum complures suum Congregationi nomen dederunt, infundere adlaboravit. Illud autem indefessa sua opera consecutus est, ut languescentem populi fidem catholicumque spiritum non parum illa aetate imminutum corroboraret; dignus propterea, quem Pius septimus virum apostolicum, Vindobonensis cleri decus, Ecclesiaeque columen appellaret. Meritis tandem plenus et prodigiorum aliorumque caelesti-

um charismatum munere illustris, prope septuagenarius obdormivit in Domino, Idibus Martiis, anno millésimo octingentesimo vigésimo. Eum Leo decimus tertius, miraculis clarum, Beatorum catalogo, Pius vero decimus novis fulgentem signis Sanctorum fastis accensuit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrede in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. **Quia. Gloria Patri. Quia.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nolite timere, de Communi Conf. non Pont. 2 loco.

IX Lectio de Homilia Feriae et fit ejus Commemoratio in Laudibus et II Vesperis.

Die 31 Martii

Commemoratio

B. Guidonis Abbatis

In Vesp. Ant. Similabo eum viro sapienti, qui aedificavit domum suam supra petram. **(T. P. Alleluja.)**

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) **R.** Stolam glóriæ induit eum. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Guidónis Abbátis coméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. (T. P. Allelúja.)

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) **R.** Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Die 27 Aprilis

S. Petri Canisii
Confessoris et Ecclesiæ
Doctoris

Duplex II classis

Ut in Breviario eadem die, præter sequentia:

In I Vesperis omittitur Commemoratio præcedentis.

In I Nocturno Lectiones Sapientiam, de Communi Doctorum.

In II Vesperis Commemoratio sequentis tantum.

Sabbato I Maji

In Sollemnitate
B. Mariæ Virginis
Patronæ Bavariæ

Duplex I classis cum Octava
communi

Omnia de Communi Festorum B. M. V. præter ea, quæ hic habentur propria.

In I Vesperis

Antiphona 1

Stellam maris * attendámus, qui transire decertámus Babylónis flúmina, allelúja.

2 Hæc ut nostram * indefesse cymbam regat, est necesse, per fluctus et fúlmina, allelúja.

3 Ad Mariam * dirigámus cursum, ad hanc erigámus mentes, manus, lúmina, allelúja.

4 Hæc de lacu * Babylónis ad tranquillæ visiõnis nos edúcat cúlmina, allelúja.

5 Hinc celéuma * præcinámus, quo Patrónam salutámus: Ave, magna Dómina! allelúja.

Capit. Eccli. 24, 14

Ab initio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Prima strophæ sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos, culpæ solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,

Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

In I Vesperis

V. Ora pro nobis, magna Patróna Bavariæ, allelúja. **R.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Descende cælo, * filia Príncipis, pulchrósque gressus figere Bóicis dignare terris, qua vocáris, inclita magna Patróna regni, allelúja.

In II Vesperis

V. Rem, regem, régimen, regiónem, religiõnem, allelúja. **R.** Conserva Bavaris, Virgo Patróna, tuis, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Occurre votis * et Bávaros reges adfla benigni Núminis hálitu, tu, robur afflictæque scutum et dulce decus Patriæque Mater, Maria, allelúja.

Oratio

Deus, qui dilécti Filii tui Genetricem nobis Matrem ac regni Patrónam dare dignátus es: concede propítius; ut sub hujus Matris tutelá ab omni

hóstium defendámur incúrsu, et sine timóre in sanctitáte et justítia tibi serviámus. Per eúndem Dóminum.

Ad Matutinum

Invitat. Christum Regem adorémus * Et Mariám collaudémus, piam nostram Dóminam, allelúja.

Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Supérni Sponsa Príncipis,
Propitiátrix hóminis,
María, Virgo régia,
Plena laudáris grátia.

Compésce carnis fómitem
Hostísque sævi rábiem;
Terréna da despícere,
Supérna concupíscere.

Baváriæ præsidium!
Da robur, fer auxiliúm;
De cælis rora grátiam
In tuam hanc famíliam.

Constríngere nos suávis
Tuis, Mater, ampléxibus;
Nos redde gratos Fílio
Sanctóque reple gáudio.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,

In sempitérna sácula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Terram nostram cælitus * ros inebriávit, florem cum divinitus Christum germinávit, allelúja.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja. **R.** In tabernáculo suo habitare facit eam, allelúja.

De Parábolis Salomónis

Lectio i Prov. 2, 10-15

Si intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia animæ tuæ placúerit: consílium custódiat te, et prudéntia servábit te, ut eruáris a via mala, et ab hómine, qui perversa lóquitur, qui relínquunt iter rectum, et ámbulant per vias tenebrósas: qui lætántur cum malefécerint, et exsúltant in rebus péssimis: quorum viæ perversæ sunt, et infámes gressus eórum.

R. Sicut ros in grámine, descendit in Virgine * Verbum summi Patris, allelúja. **V.** Patrem non deseruit et mortálem induit formam alvo Matris. Verbum.

Lectio ii Prov. 3, 21-26

Fili mi, ne éffluent hæc, ab óculis tuis. Custó-

di legem atque consílium: et erit vita animæ tuæ, et grátia fáucibus tuis. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget; si dormieris, non timébis; quiésces et suávis erit somnus tuus. Ne páveas repentinó terrore, et irruéntes tibi poténtias impiórum. Dóminus enim erit in látere tuo, et custódiat pedem tuum, ne capiáris.

R. Árens virga jam floréscit, Virgo parit et nitéscit: * Stupénda nativitas, allelúja! **V.** Novus Infans, novus Frater, nova Virgo, nova Mater: admiránda nóvitas! Stupénda.

Lectio iii Prov. 8, 12-17

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsu cogitátionibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbi-
am, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum condítóres justa decérnunt. Per me príncipes imperant et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes

me díligo: et qui mane vigílant ad me, invénient me.

R. Salve, decus firmaménti, tu caliginósæ menti * Désuper irrádia, allelúja. **V.** Placa mare, maris stella, ne involvat nos pro-célla, nec tempéstas óbyia. Désuper. Glória Patri. Désuper.

In II Nocturno

Ant. Virga florem, * stella solem, coætérnam Patri Prolem Virgo Mater genuit, allelúja.

V. Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa, allelúja. **R.** Et innumerábilis honéstas per manus illius, allelúja.

Lectio iv

Maximiliánus, dux Baviaræ et prínceps eléctor prímus, cum anno millésimo sexcentésimo vigésimo e prælio ad Montem Album commísso, milítibus sanctam Mariám invocántibus, victor cum suis Monáchi-um rediisset, statim in ecclésiám Cathedrám secessit. Ubi, jánuis clausis, segregátus ab ómnibus, coram státua illa ce-

leberrima Mariána, quam paulo post inde in forum principále supra altam columnam transférri jussit, multas de victória reportata grátias egit atque ad singuláre Matris cælestis præsidium univérso regno suo implorándum enixe eam rogávit, ut Patróna Bavariæ et esse et appellári dignaretur. Cujus pii voti aliud signum est altera illa státua ejúsdem Patrónæ Bavariæ, qua idem dux frontem principálem residéntiæ régiæ insigniri voluit.

R. O Mariá, stella maris, pietáte singuláris, * Pietátis óculo, allelúja. **V.** Nos dignéris intuéri; ne cunctéris miseréri naufragánti sáculo. **Pietátis.**

Lectio v

Mariæ patrocínio Bavaria jam dudum ad dicta videtur. Antiquissimæ enim ecclésiæ a sáculo octávo et nono imprimis Matri Dei dedicábantur, ut Laurissána, Spirénsis, Frisingénsis, prima ecclésiá Augustána, Vetus Capélla Ratisbonénsis aliæque. Speciáli mentióne dignum est illud

sacéllum, quod Carolingórum ætáte in Vétère prædio Hodingáno, Alttetting nunc vocáto, juxta Régiám constructum et póstea splendidissime exornátum est. Ibídem a médio sáculo séptimo decimo corda principum Wittelsbacénsium recóndita asservántur. Innúmeri vero fidéles, cum ad ália Mariána Bavariæ sanctuária, ut ad Ettalénsis illud præclarum, quod a Ludovico Bávaro imperátore státua marmórea ex Itália adducta insignitum est, ad Bambergénsis, Herbipolénsis, Birkensteinénsis, Wemdingánum aliæque, tum imprimis ad Hodingánum continuo fere peregrinántur. Venerántur quoque singulárem thesaurum in ecclésiá Hospítii ducális Monacénsis. Illic ante státuam Matris dolorósæ Maximiliánus, princeps eléctor tértius, saltem quovis die Sábba to Missæ sacrificio assistere solébat et moribúndus státuam ipsam ad se deférri jussit.

R. Virgo, virga salutáris, singuláris portus ma-

ris, * Porta vitæ, prævia, allelúja. **V.** Nos immérsos in profúndo duc in portum, et a mundo tua mundet grátia. **Porta.**

Lectio vi

Mariánus iste cultus apud pósteros inváluit. Testes sunt permúltæ Congregatiónes Mariáles, quibus complúres étiam e régia familia nomen dedérunt ac dare solent. Huc pértinet mos avitus exornánda frontes domórum státua vel saltem imágine Matris Dei. Exstat autem Ordo équitum sancti Geórgii, qui juxta státuta cum fidem cathólicam tum speciátim doctrínam de immaculáta Vírginis Mariæ Conceptione, étiam ante definitiónem dógmatis, constánter propagávit. His multis et æquálium et majórum exémpis Bavariæ pópulus ad ita agéndum addúctur, ut ómnibus opéribus suis præsent „Deus et Mariá“. Grátisimo autem ánimo Ludovico tértio, regi suo, plausit idem pópulus, cum ille apud ædes Mariánas Hodingæ públice testátus est, quantóperere sibi cor-

di sit, ut Mater Mariá a se suisque honóre et cultu celebrétur. Benedictus Papa décimus quintus votis præfáti Ludovici regis tértii ejúsque uxóris Mariæ Therésiiæ benigne ánuens concéssit, ut ex inhumáni belli tempóribus speciále festum Patrónæ Bavariæ a regni istius incolis quotánnis recoleretur.

R. Tolle malum, tende velum, tu, Patróna, duc phasélum * Ad cæli palátia, allelúja. **V.** Tu sis nobis mediátrix, dux et cymbæ gubernátrix maris per naufrágia. **Ad. Glória Patri Ad.**

In III Nocturno

Ant. Signum magnum * fémina est amícta sole hæc refúlgens Dómina gloriósa Prole, allelúja.

V. Sub tuum præsidium confúgimus, allelúja. **R.** Sub quo secúri lætíque dégimus, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 2, 1-11

In illo témpore: Núptiæ factæ sunt in Cana Galiléæ, et erat Mater Jesu

ibi. Vocatus est autem et Jesus, et discipuli ejus ad nuptias. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis

Dom. I post Oct. Epiphaniæ
Sermo 1, De miraculo facto in nuptiis, sub init.

inum non habent. Compassa est Maria eorum vercundia, sicut misericors, sicut benignissima. Quid de fonte pietatis procederet, nisi pietas? Quid, inquam, mirum, si pietatem exhibent viscera pietatis? Nonne, qui pomum in manu sua tenuerit dimidia die, reliqua diei parte pomi servabit odorem? Quantum igitur viscera illa virtus pietatis affecit, in quibus novem mensibus requievit? Nam et ante mentem replavit quam ventrem; et, cum processit ex utero, ab animo non recessit. Durior fortasse et austerior videri posset responsio Domini; sed noverat ille, cui loqueretur; et, quis loqueretur, illa non ignorabat. Denique ut scias, quomodo responsum ipsum accepit aut quantum de Filii be-

nignitate presumpserit, ait ministris: Quacumque preceperit vobis, servate et facite.

R. Salvatoris Mater pia, mundi hujus spes, Maria, * Ave, plena gratia, alleluja. V. Porta caeli, templum Dei, maris portus, ad quem rei currunt cum fiducia. Ave.

Lectio viii

Sermo 2, De spiritualibus nuptiis, in medio

Quid mihi et tibi est, mulier? Quid tibi et illi est, Domine? Nonne, quod filio et matri? Quid ad illam pertineas, quaeris, cum tu sis benedictus fructus ventris immaculati? Nonne ipsa est, qua, salvo pudore, concepit et sine corruptione te peperit? Nonne ipsa est, in cujus utero novem mensibus moratus es, cujus virgineis uberibus lactatus es, cum qua, jam duodecim annorum factus, de Jerusalem descendisti, et eras subditus illi? Nunc ergo, Domine, quid molestus es illi, dicens: Quid mihi et tibi? Multum per omnem modum. Sed manifeste jam video, quod,

non velut indignans aut confundere volens Virginis Matris teneram vercundiam, dixeris: Quid mihi et tibi? cum, venientibus ad te juxta Matris preceptum ministris, nihil cunctatus, facias, quod illa suggessit.

R. Intendentes tuae laudi, nos attende, nos exaudi, * Nos a morte libera, alleluja. V. Quae post Christum prima sedes, inter Christi coheredes Christo nos adnumera. Nos. Gloria Patri. Nos.

Lectio ix

Sermo de duodecim prerogativis, sub init.

Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas? Nihil austereum in ea, nihil terribile; tota suavis est, omnibus offerens lac et lanam. Revolve diligentius evangelicae historiae seriem universam, et si quid forte increpatorium, si quid durum, si quod denique signum vel tenuis indignationis occurrerit in Maria, de cetero suspectam habeas, et accedere verearis. Quod si (ut vere sunt) plena magis omnia pietatis et

gratiae, plena mansuetudinis et misericordiae, quae ad eam pertinent, inveneris: age gratias ei, qui talem tibi mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil posset esse suspectum; quae omnibus misericordiae sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi: captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, ut non sit, qui se abscondat a calore ejus.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

et per Horas

Ant. 1 Laudet rosam caritatis, * violam humilitatis, liliam integritatis jubilans Ecclesia, alleluja.

2 Laudent templum Trinitatis, * laudent matrem pietatis, laudent stellam claritatis regna et impéria, alleluja.

3 Laudet rubum visionis, * laudet vellus Gedeonis mannaque refectiois vigilans familia, alleluja.

4 Altum thronum Salomonis, * fulgens vas de-

votiõnis, claram vallem visiõnis benedicant õmnia, allelúja.

5 Laudent Matrem veri Dei * cuncta, quæ subsistunt ei, cælum, terra, lux diæi et supérna cúria, allelúja.

Capit. Eccli. 24, 14

Ab initio et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatiõne sancta coram ipso ministravi.

Hymnus

In supræma jerarchia Residenti Dõminæ Personemus voce pia, Servitútis nõmine.

Decet alte sublimatam Altis coli vóribus, Huic offerre laudem gratam

Corde et opéribus.

Lunam ista benedicta Pede premens Dõmina Atque, sole præamicta, Luce claret gémina:

Velut gemmis coronata Bis senis sidéribus; Cunctis dispar et prælata Sola muliéribus.

Genitori Genitõque Nostra sit laudatio,

Procedenti ab utroque Compar jubilatio.

Amen.

V. Ora pro nobis, magna Patrona Baviariæ, allelúja. **R.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi, allelúja.

Ad Bened. Ant. Juditha nostræ * pulchra Bethulæ, tu spes senatus, tu pópuli salus, regisque nationumque et urbis glória lætitiæque causa, allelúja.

Oratio

Deus, qui dilécti Filii tui Genetricem nobis Matrem ac regni Patronam dare dignatus es: concède propitius; ut sub hujus Matris tutelâ ab omni hostium defendamur incursu, et sine timore in sanctitate et justitia tibi serviâmus. Per eundem Dõminum.

Ad Tertiam

Capitulum Eccli. 24, 14

Ab initio et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatiõne sancta coram ipso ministravi.

R. br. Spécie tua et pulchritudine tua, * Allelúja,

allelúja. **Spécie. V.** Intende, prospere procede, et regna. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spécie. V.** Adjuvabit eam Deus vultu suo, allelúja. **R.** Deus in medio ejus, non commovebitur, allelúja.

Ad Sextam

Capit. Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerúsalem potestas mea. Et radicavi in pópulo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

R. br. Adjuvabit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. **Adjuvabit. V.** Deus in medio ejus, non commovebitur. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Adjuvabit.**

V. Elégit eam Deus, et prælégit eam, allelúja. **R.** In tabernaculo suo habitare facit eam, allelúja.

Ad Nonam

Capit. Eccli. 24, 19-20

In plateis sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi:

quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

R. br. Elégit eam Deus, et prælégit eam, * Allelúja, allelúja. **Elégit. V.** In tabernaculo suo habitare facit eam. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Elégit.**

V. Diffusa est gratia in labiis tuis, allelúja. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum, allelúja.

In II Vesperis

Omnia ut in I Vesperis 8*, præter sequentia:

V. Rem, regem, régimen, regiónem, religiõnem, allelúja. **R.** Conserva Bavaris, Virgo Patrona, tuis, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Occurre votis * et Bavaros reges adfla benigni Numinis halitu, tu, robur afflictæque scutum et dulce decus Patriæque Mater, Maria, allelúja.

Et fit Commemoratio sequentis Dominicæ.

Commemoratio Octavæ

In I Vesperis

Ant. Descende cælo, filia Principis, pulchrosque gressus figere Bóicis dig-

nâre terris, qua vocâris, inclita magna Patróna regni, allelúja.

V. Ora pro nobis, magna Patróna Baviariæ, allelúja. **R.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi, allelúja.

Oratio

Deus, qui dilécti Filii tui Genetricem nobis Matrem ac regni Patrónam dare dignátus es: concéde propítius; ut sub hujus Matris tutelâ ab omni hóstiū defendámur incursu, et sine timóre in sanctitâte et justítia tibi serviámus. Per eúndem Dóminum.

Ad Laudes

Ant. Judítha nostræ pulchra Bethúliæ, tu spes senátus, tu pópuli salus, regisque natorúmque et urbis glória lætitiæque causa, allelúja.

V. Ora pro nobis, magna Patróna Baviariæ, allelúja. **R.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi, allelúja.

In II Vesperis

Ant. Occúrre votis et Bávaros reges adfla benigni Núminis hálitu, tu,

robur afflictæque scutum et dulce decus Patriæque Mater, Mariá, allelúja.

V. Rem, regem, régimen, regiónem, religionem, allelúja. **R.** Consérva Baviaris, Virgo Patróna, tuis, allelúja.

¶ Si quando occurrat dies libera infra Octavam, in II Nocturno Lectiones Dei Filii, de Communi Festorum B. Mariæ Virginis cum Responsoriis de Festo, in III Nocturno Lectiones ut in die Festo 13*, donec aliter provideatur.

Sabbato II Maji

In Octava B. Mariæ V. Patronæ Baviariæ

Duplex majus

Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo, præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III infra assignantur propriæ.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Lectio iv

Sermo 18 de Sanctis, in medio

Bxsúltat Mariá, et matrem se læta mirátur, et de Spi-

ritu Sancto se peperisse gaudet; nec, quia péperit innúpta, terrétur; sed, quia genúerit, cum exultatione mirátur. O fémina super féminas benedicta, quæ virum omnino non novit, et virum suo útero circumdedit! Circúmdat virum Mariá, Angelo fidem dando, quia Heva pérdidit virum, serpénti consentiéndo. O felix obediéntia, o insígnis grátia! quæ, dum fidem humiliter dedit, cæli in se Opíficem incorporávit. Hinc promérui glóriam, quam ipsa póstmodum auxit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

R. O Mariá, stella maris, pietâte singulâris, * Pietâtis óculo, allelúja. **V.** Nos dignéris intuéri; ne cunctéris miseréri naufragánti sâculo. Pietâtis.

Lectio v

O beáta Mariá, quis tibi digne váleat jura gratiârum ac laudum præcónia repéndere, quæ singulâri tuo assénsu mundo succurrísti pérdito? Quas tibi laudes fragilitas humani géneris persólvat, quæ solo tuo commérco

recuperândi áditum invénit? Accipe itaque quascúmque exíles, quascúmque méritis tuis ímpares gratiârum actiões: et, cum suscepéris vota, culpas nostras orândo excúsa. Admítte nostras preces intra sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antidotum reconciliatiónis.

R. Virgo, virga salutâris, singulâris portus maris, * Porta vitæ, prævia, allelúja. **V.** Nos immérsos in profúndo duc in portum, et a mundo tua mundet grátia. **P**orta.

Lectio vi

Sit per te excusâbile, quod per te ingérimus; fiat impetrâbile, quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogâmus, excúsa quod timémus, quia tu es spes única peccatórum. Per te sperâmus véniam delictórum, et in te, beátissima, nostrórum est exspectâtió præmiórum. Sancta Mariá, succúrre miseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: séntiant om-

nes tuum juvâmen, quicumque cèlebrant tuam sanctam sollemnitâtem.

R. Tolle malum, tende velum, tu, Patrôna, duc phaselum * Ad cæli palâtia, allelûja. **V.** Tu sis nobis mediâtrix, dux et cymbæ gubernâtrix maris per naufrâgia. **A d. Glôria Patri. A d.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secundum Joannem

Lectio vii Cap. 2, 1-11

In illo tēpore: Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat Mater Jesu ibi. Vocâtus est autem et Jesus, et discipuli ejus ad nuptias. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbâtis

Sermo 1, De miraculo facto in nuptiis, sub init.

Deficiente vino, dixit Mater Jesu ad eum: Vinum non habent. Compâssa est enim eorum verecundiæ, sicut miséricors, sicut benigníssima. Quid de fonte pietâtis procederet, nisi pietas? Quid, inquam, mirum, si pietâtem exhibent viscera pietâtis? Nonne,

qui pomum in manu sua tenuerit dimidia die, reliqua diēi parte pomi servabit odorem? Quantum igitur viscera illa virtus pietâtis affecit, in quibus novem mēnsibus requievit? Nam et ante mentem replēvit quam ventrem; et, cum processit ex utero, ab animo non recessit. Dûrior fortâsse et austerior vidēri posset respōnsio Dōmini; sed nôverat ille, cui loqueretur; et, quis loqueretur, illa non ignorabat. Dénique ut scias, quomodo respōsum ipsum accēperit aut quantum de Filii benignitate præsumpserit, ait ministris: Quæcūque præcēperit vobis, servate et facite.

R. Salvatoris Mater pia, mundi hujus spes, Mariâ, * Ave, plena grâtia, allelûja. **V.** Porta cæli, templum Dei, maris portus, ad quem rei currunt cum fiduciâ. **A ve.**

Lectio viii

Sermo 2, De spiritualibus nuptiis, in medio

Quoties mihi necesse est, fratres, post lacrimosas quærimônias vestras

exorâre Matrem miséricordiæ, ut suggerat suo benignissimo Filio, quoniam vinum non habeatis? Et ipsa, dico vobis, carissimi, si pie a nobis pulsata fuerit, non deērit necessitati nostræ; quoniam miséricors est et Mater miséricordiæ. Nam, si compâssa est verecundiæ illorum, a quibus fuerat invitata, multo magis compatiētur nobis, si pie fuerit invocata. Placent enim illi nuptiæ nostræ, et pertainent ad eam multo amplius illis; nimirum de cujus utero, tamquam e thalamo suo, cælestis Sponsus processit. Sed quem non mōveat, quod in nuptiis illis respōdit Dōminus benignissimæ ac sanctissimæ Matri suæ, dicens: Quid mihi et tibi est, mûlier? Quid tibi et illi est, Dōmine? Nonne, quod filio et matri?

R. Intendentes tuæ laudi, nos attēde, nos exaudi, * Nos a mortelibera, allelûja. **V.** Quæ post Christum prima sedes, inter Christi coheredes Christo nos adnūmera. **Nos. Glôria Patri. Nos.**

Lectio ix

Quid ad illam pertineas, quæris, cum tu sis benedictus fructus ventris immaculati? Nonne ipsa est, quæ, salvo pudore, concēpit et sine corruptione te pēperit? Nonne ipsa est, in cujus utero novem mēnsibus moratus es, cujus virgineis uberi-bus lactatus es, cum qua, jam duodecim annorum factus, de Jerúsalem descendisti, et eras subditus illi? Nunc ergo, Dōmine, quid molēstus es illi, dicens: Quid mihi et tibi? Multum per omnem modum. Sed manifeste jam video, quod, non velut indignans aut confundere volens Virginitatis Matris tēneram verecundiam, dixeris: Quid mihi et tibi? cum, venientibus ad te juxta Matris præceptum ministris, nihil cunctatus, facias, quod illa suggessit. Ut quid ergo, fratres, ut quid sic respondēbat prius? Utique propter nos, ut convērsos ad Dōminum jam non sollicitet carnalium cura parēntum, et necessitudines illæ non

impédiant exercítium spirituále.

Te Deum laudámus.

Die 16 Maji

S. Joannis Nepomuceni
Presbyteri et Martyris

Duplex majus

Oratio

Deus, qui ob invictum beáti Joánnis sacramentále siléntium nova Ecclesiám tuam martýrii coróna decorásti: da nobis ejus intercessióne et exémplo, linguam caute custodíre; ac ómnia pótius mala, quam animæ detriméntum, in hoc sæculo toleráre. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio præcedentis (S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf., duplex):

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triumphans, divítias cælo cóndidit ore, manu, allelúja.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui, ad christiánam páuperum eruditiónem et ad juvéntam in

via veritátis firmándam, sanctum Joánnem Baptistam Confessórem excitásti, et novam per eum in Ecclesiá familiam collegísti: concéde propítius; ut, ejus intercessióne et exémplo, stúdio glóriæ tuæ in animárum salute fervéntes, ejus in cælis corónæ partícipes fieri valeámus.

Deinde Commemoratio S. Ubaldi Ep. et Conf. (semi-duplex):

Ant. Sacerdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum, allelúja.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. **R.** Stulam glóriæ induit eum, allelúja.

Oratio

Auxílium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde: et, intercessióne beáti Ubaldi Confessoris tui atque Póntificis, contra omnes diaboli nequítias dexteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

Joánnes Nepomúci Bohémia oppido, unde Nepomuceni cognómen duxit, a paréntibus ætate provéctis, non sine futúre sanctitátis præsió, flammis supra nascéntis domum mirabiliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidisset, beátæ Vírginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vitæ periculo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutióne cælestibus indíciis obsequente, inter sanctas religiosásque exercitatiónes puerítiam egit; nam ecclesiám frequenter adíre, ac sacerdotibus ad aras operántibus ministráre in delíciis habébat. Zatécii politióribus lítteris ad humanitatem informátus, Pragæ vero gravióribus disciplinis excúltus, philosophiæ, theologiæ sacrorúmque cónonum magistérium et láuream eméruit. Sacerdotio initiátus, atque a sciéntia Sanctórum ad lucra animárum rite com-

parátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum ígitur in vítiis exstirpándis, et revocándis in viam salutis errántibus, eloquéntia et pietate úberes éderet fructus, inter canónicos metropolitánæ ecclesiæ Pragénsis coopátus, mox sibi demandátam Evangélii coram rege Wencesláo quarto prædicándi provinciám suscepit, eo succésu, ut Joánnis suásu multa rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspicuas tamen, quas ille obtulit dignitátes, Dei servus, ne a divini verbi præcónio avocarétur, constántissime recusávit.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætéritas témporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætitia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatióem obtinébunt. **Et.**

Lectio v

Régiis illum eleemósynis in páuperes erogándis præféctum, Joánna regína, ex sereníssima ducáli domo Bavárica oriúnda, consciéntiæ sibi mo-

deratórem ascívit. Cum autem Wencesláus ab officio institutóque decessisset, atque in vítia præceps abriperétur, piæ vero cónjugis obtestatiónes et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentáli iudicio sacerdoti crédita reginæ arcána sibi a Joánnē panderéntur. At Dei míster blandítiis primum, tormentis deínde et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ regis cupiditati fórtiter óbstítit. Furéntem tamen Wencesláí ánimu cum ab exsecrándo propósito nec humana nec divina jura deterrérent, suprémum agónem, quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in contióne de impendéntibus étiam regni calamitatibus admónito, non obsúre prænuntiávit. Mox Bolesláviam proféctus, ad beátæ Vírginis imáginem antiquo cultu célebrem, cæléste præsidium ad certándum bonum certámen effúsis précibus implorávit. Inde véspere reverténtem in pervigilio Domínicæ Ascensiónis rex e

fenéstra conspicátus arcessit: cumque vehementius urgéret, et próximam in aquis, si obluctári pegeret, submersiónem intentáret, Joánnes invícta constántia terróres minásque refutávit. Itaque regis império in Moldávam flumen Pragam intérfuens noctu dejéctus, illústrem martýrii corónam est consecútus.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. **Consolábitur.**

Lectio vi

Sacrilegum fácinus clam patrátum, et Mátyris glóriam insigne prodígium divínus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi cæpit, ardéntes faces aquis supernatántes et discurrentes apparuerunt. Quam ob rem ex aréna postridie mane corpus elátum, canónici deínde, regis iram nihil tímētes, in metropolitánam ecclésiám sollemni pompa intulérunt, et sepultúræ mandáru. Cum autem in dies invícti

sacerdotis memória miráculis, et máxima fidélium, eórum præcipue qui fama periclitántur, veneratióne crésceret, post annos demum ámplius trecéntos, in jurídica recognitióne córporis, quod sub humo tamdiu jacúerat, lingua ejus incorrúpta et vívida repérta est: quæ sexto post anno iudícibus a Sede Apostólica delegátis exhibita, novo prodígio repénte intúmuit, et subobsúrum rubórem in purpúream commutávit. His itaque aliisque signis rite probátis, Benedictus décimus tértius Póntifex Máximus die décima nona mensis Mártii, anno salutis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc sacramentális sigilli assertórem, arcáni fidem ságuine obsignántem, sanctórum Mátyrum catálogo adscripsit.

R. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mátyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die sollemnitátis et lætitiæ, allelúja. **V.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fi-

lios tuos in te. **In. Glória Patri. In.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 10, 26-32

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Episcopi

Comment. in Matthæum, can. 10, post medium

Dóminus diem iudícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: et ea quæ nunc occúltata existimántur, luce cognitiónis públicæ detegit. Igitur non minas, non consília, non potestates insectántium monet esse metuéndas: quia dies iudícii nulla hæc fuisse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lumine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légitimus Dóminum sólitum fuisse nóc-

tibus sermocinári, et doctrinam in ténebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnalibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidelibus nox est.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites: * Qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. **Qui.**

Lectio viii

Itaque id quod a se dictum est, cum libertate fidei et confessionis vult esse loquendum. Idcirco qua in ténebris dicta sunt prædicári jussit in lumine: ut quæ secréto áurium commissa sunt, super tecta, id est, excélsio loquentium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognitio est, et profúndum doctrinæ evangélicæ secrétum in lumine prædicatiónis apostolicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in cõrpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdénda in gehénna et ánimæ et cõrporis sit potéstas.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **V.** Candidiores nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphíro pulchriores. **Et. Glória Patri. Et.**

Pro S. Ubaldo:

Lectio ix

Ubáldus, Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, a primis annis pietate et litteris egrégie est institútus; jamque aduléscens, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, numquam tamen a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacérdos efféctus, patrimonium suum paupéribus et ecclésiis distribuit. Canonicórum regulárium órdinis sancti Augustíni institútum suscipiens, illud in pátriam tránstulit. Ab Honório secúndo Summo Pontífice ecclésiæ Eugubínæ invítus præfíctur, et episcopális consecratiónis múnere decorátur. Factus forma gregis ex ánimo, de consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutávit, et in

omni virtutum génere enituit. Diútius infirmitatibus afflíctus, Deo indesinenter grátias agébat. Cum multis annis ecclésiám sibi commíssam summa cum laude gubernasset, sanctis opéribus et miraculis clarus, quiévit in pace. **Te Deum.**

Ad Laudes fit Commemoratio S. Ubaldi:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúja.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

Auxílium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde: et, intercessióne beáti Ubaldi Confessóris tui atque Pontíficis, contra omnes diaboli nequítias dexteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum nostrum.

In II Vesperis fit Commemoratio sequentis (S. Paschalis Conf.):

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit

domum suam supra petram, allelúja.

V. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, allelúja. **R.** Stulam glóriæ induit eum, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Cõrporis et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti: concéde propítius; ut, quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eándem et nos percípere mereámur.

Deinde Com. S. Ubaldi:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stulam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

V. Justum et Oratio Auxílium tuum, **ut supra.**

Die 5 Junii

**S. Bonifatii
Episcopi et Martyris**

Duplex II classis

Ut in Breviario eadem die. Attamen in I Noct. Lectiones A Miléto, de Comuni unius Martyris 1 loco, et in II Vesperis Commemoratio sequentis.

Die 16 Junii

S. Bennonis**Episcopi et Confessoris**Duplex majus, sed ad modum
Simplicis recolendum

In I Vesperis

Ant. Sacerdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum, allelúja.**V.** Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. **R.** Stolum glóriæ induit eum, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos beáti Bennonis Pontíficis confessione gloriósa circúmdas et prótegis: da nobis,

et ejus imitatióne proficere, et intercessióne gaudere. Per Dóminum.

Ad Laudes

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúja.**V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

In II Vesperis

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolum glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.**V.** Justum, *ut supra.***Index alphabeticus**

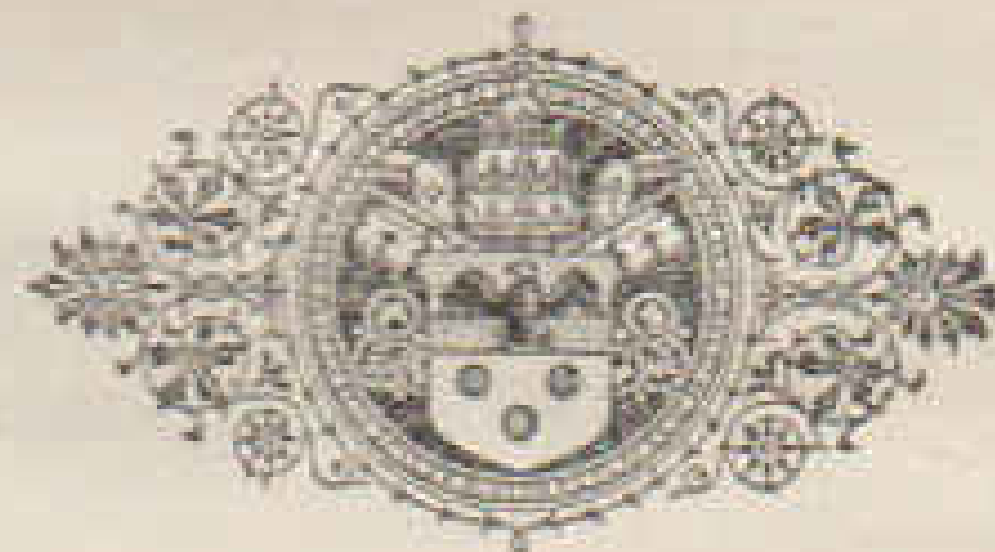
	pag.
Bennonis Episcopi et Confessoris, duplex majus, sed ad modum Simplicis recolendum. 16 Junii	28*
Bonifatii Episcopi et Martyris, duplex II classis. 5 Junii	27*
Clementis Mariæ Hofbauer Conf., duplex majus. 15 Martii	5*
Guidonis Abbatis, Commemoratio. 31 Martii	7*
Joannis Nepomuceni Presb. et Mart., duplex majus. 16 Maji	22*
Mariæ B. V. Patronæ Bavariæ Sollemnitatis, duplex I classis cum Octava communi. Sabbato I Maji	8*
— — Octava, duplex majus. Sabbato II Maji	18*
Petri Canisii Confessoris et Ecclesiæ Doctoris, duplex II classis. 27 Aprilis	8*

**PROPRIUM FESTORUM
DICECESIS SPIRENSIS****JUSSU ET AUCTORITATE**

REVERENDISSIMI ET ILLUSTRISSIMI DOMINI

LUDOVICI**EPISCOPI SPIRENSIS**

EDITUM

AD NORMAM KALENDARIJ REFORMATI ET
APPROBATI A S. R. C. DIE 23 MARTII 1914
ET SUBSEQUENTIUM DECRETORUM**PARS ÆSTIVA**

1927

RATISBONÆSUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET
S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGR.

Approbatio

Concordat cum Originalibus.

Spiræ, die 23 Septembris 1927

✠ Ludovicus

Episcopus Spirensis

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 29 Septembris 1927

Dr. Scheglmann Vic. Gen.

KALENDARIUM

Kalendarium perpetuum in usum diœceseos Spiren., a Sacra Rituum Congregatione revisum et approbatum die 23 Martii 1914 et die 24 Aprilis 1925 auctum, continet KALENDARIUM ECCLESIE UNIVERSALIS CUM HISCE TANTUM ADDITAMENTIS ET MUTATIONIBUS:

JUNIUS

- 5 S. BONIFATII EP. ET MART., duplex II classis.
16 S. BENNONIS EP. ET CONF., PATRONI BAVARIAE, duplex majus.

JULIUS

- 20 S. Margaritæ Virg. et Mart., duplex. Com. S. Hieronymi Æmiliani Conf. (duplex).

AUGUSTUS

- 2 S. STEPHANI I PAPÆ ET MART., duplex. In Eccl. Cathedrali duplex II classis. Com. S. Alfonsi Mariæ de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct. (duplex).
8 B. Petri Faber Conf., semiduplex. Com. Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm. (semiduplex.)
15 ASSUMPTIO B. MARIE VIRG., TITUL. ECCLESIE CATHEDR. AC PATRONÆ PRINCIPALIS DICE-
CESIS, duplex I classis cum Octava communi.
16 additur: Com. S. Rochi Conf.
20 S. BERNARDI ABB., CONF. ET ECCL. DOCT., duplex. In Eccl. Cathedr., duplex majus. Com. Octavæ.

PROPRIUM FESTORUM
DIOECESIS SPIRENSIS

PARS ÆSTIVA

Die 5 Junii
S. Bonifatii
Episcopi et Martyris

Duplex II classis

Ut in Breviario eadem die.
Attamen in I Nocturno Lec-
tiones A Miléto, de Comuni-
uni Martyris I loco, et in
II Vesperis fit Commemoratio
sequentis.

Die 16 Junii
S. Bennonis
Episcopi et Confessoris,
Patroni Bavarie

Duplex majus

Oratio

Deus, qui nos be-
áti Bennonis
Pontificis con-
fessione glo-
riosa circúmdas et próte-
gis: da nobis, et ejus imi-
tatione proficere, et inter-
cessione gaudere. Per
Dóminum.

In II Nocturno
Lectio iv

Benno, Hildesie
Saxoniae civitate,
illústribus geni-
tóribus oriúndus, quin-
quennis sancto Bernwár-
do Hildesiénsi episcopo,
ejus consanguíneo, com-
mendátus, Wíggero mon-
astérii sancti Michaélis
præposito in Dei timóre
instruendus et in stúdio
litterarum erudiendus trá-
ditur. Factus adolescens,
episcopi consilio sumpto
hábitu monachorum, in
eodem cénobio tam sanc-
te vixit, ut, mórtuo abbá-
te, cogeretur sollicitudinis
abbatiális sarcinam sub-
ire: cujus tamen vaca-
tionem præ amore vitæ
contemplativæ, post spá-
tium trium circiter mén-
sium fléntibus sæpe ócu-
lis impetrávit. Cum au-

tem speráret, réliquum vitæ privátim in oratióne transigere, Henricus imperátor tértius hujus nóminis, cúpiens in ecclésia Goslariénsi a se nuper absolutá, congregatióne Canonicórum reguláriter vivéntium a probatíssimis et doctíssimis quibúsque Germanórum constituere, Bennónem magnis précibus a Pontífice Leóno nono impetrátum, et illíus auctoritate ab órdine monástico ad canonicum translátum, eidem novéllæ congregatióni magístrum dedit, ut illi spirituális armaturæ dux esset, et illam ecclesiásticæ disciplínæ tirocínii informáret.

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Cum autem annos decem et septem in canónica congregatióne sanctíssime vixisset, et monastérium Goslariénse multórum prædiórum, do-

mórum et cénsuum patérnæ hereditátis attributióne ditavisset, suadente beáto Annóne Coloniénsi archiepiscopo, ecclésia Misnénsi tunc vacánti præfectus, episcopátum ne accíperet, ómnibus, quibus pótuit, modis réstitit; sed tandem beáti Annónis acri objurgatióne compúlsus pótius, quam persuásus, illum suscepit: non néscius tamen, divíno sibi revelánte spírítu, quantis tribulatiónum flúctibus in episcopátu foret exagitándus; quemádmódu ipse événtus comprobávit, dum Henricus quartus imperátor, bello contra Sáxones excitáto, sanctum episcopum officio boni pastóris incumbéntem et nihil mali suspicántem invádens, insóntem capit, ómnia illíus ecclésia bona díripit, et captum carcéribus et exsílio duríssimo damnat.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Revocátus deinde ab exsílio, et ad suam ecclésiam ire permíssus, mox ália tempestáte contra illum obórta, exsuláre dénuo compéllitur, exórto nimirum diro schísmate inter Románum Pontíficem Gregórium séptimum et ipsum imperátorem, quo vel Henrici iram incúrre, vel Dei et Pontíficis mandatórum transgressor fieri cógitur. Eligens enim pótius indignatióne hóminum incúrre, quam divinum mandátum conténnere, superátis insidiis sibi in itinere parátis, Romam pergens Pontífici adhásit, et pro illíus auctoritate, necnon étiam pro ecclesiástica libertáte, contra ipsum imperátorem acérrime pugnávit, et unus fere ex tota Germánia concílio Románo, eádem causa contra imperátorem celebráto, intérfuit et subscripsit. Qui tandem, imperátore víribus fracto, libere ad ipsam ecclésiam revérsus, dum eidem ecclésia instaurándæ moribúsque reformándis stré-

nuam óperam impéndit, dum Slavis ab erróre idololatriæ repurgándis prædicatióne et miraculis totus incúmbit, séntiens horam sui éxitus appropinquáre, convocátis fratribus et ad mútuam dilectiόνem sério cohortátis, prænuntiáta, quæ futúra erat, Ecclésia pace ac tranquillitáte, in Dómino obdormívit décimo sexto Kaléndas Júlii, ab Hadriáno sexto in Sanctórum número relátus.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo pégre, de Communi Conf. Pont.

Die 20 Julii S. Margaritæ Virginis et Martyris

Duplex

In II Vesperis præcedentis (S. Vincentii a Paulo) fit a Capitulo de sequenti.

Oratio

Indulgentiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Margarita Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Hieronymi Emiliani Conf. (dupl.):

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Oratio

Deus, misericordiárum Pater, per mérita et intercessiónem beáti Hierónymi, quem órphanis adjutórem et patrem esse voluísti: concéde, ut spíritum adoptiónis, quo filii tui nominámur et sumus, fidéliter custodiámus. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Margarita, quæ et Marina, Antiochiæ Pisídiæ, patre Ædesio idolórum sacerdoté nata, a téneris annis christiánæ religióni

addicta baptizáta est. Quæ cum esset exímia pulchritúdinis, a præfécio Olíbrio adamátur: cumque eam sibi sisti jubéret, ita illam allóquitur: Tuum nobis puélla, et nomen, et religiónem edícito. Tum illa: Margarita, inquit, vocor, género sum nóbilis, religióne christiána.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

At præses: Duo prima conveniéntia sunt, tertium vero absurdum est: nam quid stúltius est, quam ut Deum sibi quis fáciat crucifixum? Ad hæc virgo: Unde tu, oro, didicisti, Dóminum Jesum fuisse crucifixum? Tum præses: Ex libris christianórum. Cui Margarita: Quænam verecúndia est, ut cum in iisdem libris legátur et pœna Christi et glória, álterum credátis, álterum respuátis?

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Prop-

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 13, 44-52

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum cælórum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ

Homilia 11 in Evang.

Cælórum regnum, fratres caríssimi, idcirco terrénis rebus simile dicitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confri-cátus incaléscat: ut per hoc, quod scit notum diligere, discat et incógnita amáre. Ecce enim, cælórum regnum thesauro abscondito in agro comparátur: quem qui invénit homo, abscondit, et præ gáudio illius vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

R. Hæc est Virgo sapiens, quam Dóminus vi-

térea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi

His vehementer ira accensus præfécus, vária tormentórum génera in sancto illo corpúculo consúmpsit. Primum enim virgis cæsam, deinde úngulis tortam in cárcerem trudi jubet: ubi spectro dæmonis, forma terrífici draconis appetitur; sed ad signum crucis tota vis diaboli prostérnitur. Pro-dúctur iterum virgo, et cum in confessióne fidei constántior perseveráret, ardéntibus fáciibus látera ejus exurúntur. Dénique multis superátis torméntis, truncáto cápite, victórem post tot corónas spíritum cælum excépit.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. **A**fferéntur tibi. **G**lória Patri. **A**fferéntur tibi.

gilantem invenit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniente Dómino, introívit cum eo ad núptias. **V.** Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite óbviã ei. **Et.**

Lectio viii

Qua in re hoc quoque notándum est, quod inventus thesáurus absconditur, ut servétur: quia stúdiũ cælestis desidérii a malignis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscondit. In præsentí etenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Maligni autem spirítus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desidérat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est: sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quæramus. Sic autem sit opus in pú-

blico, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut et de bono ópere próximis præbeámus exéplum, et tamen per inténtionem, qua Deo soli placere quærimus, semper optémus secrétum.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite óbviã ei. **V.** Prudentes Vírgines, aptáte vestras lámpades. **Ecce. Glória Patri. Ecce.**

Pro S. Hieronymo Æmiliano:

Lectio ix

Hierónymus, e gente patrícia Æmiliána Venétiis ortus, a prima adulescéntia militiæ addictus, difficillimis reipúblicæ temporibus Castro novo ad Quarum in móntibus Tarvisinis præficitur. Arce ab hóstibus capta, ipse in tetérrimum cárce-rem detrúditur, a quo beatíssimæ Vírginis ope liberátur. Venétiis cœpit pietátis stúdia impénsius cólere, puerórum præsertim misértus, qui, paréntibus orbáti, per urbem vagabántur, quos in ædes a se condúctas recépit de suo aléndos, et cristiánis móribus imbuéndos. Per

eos dies Venétias appúlerant beátus Cajetánus et Petrus Caráfa (póstmodum Paulus quartus), qui, Hierónymi spirítu probáto, illum in Incurabiliũ hospitále adduxerunt, in quo órphanos simul educáret et ægrótiis inservíret. Mox, eorúndem hortátu, in próximam continéntem profécus, Brixíæ primum, deinde Bérgomi atque Novocómi orphanotrophía aliáque pia institúta eréxit. Somáschæ demum subsistens, in húmili pago agri Bergoménsis, sedem constituit novæ congregatiónis, cui proptérea a Somáscha nomen factum, quam sanctus Pius quintus approbávit. Tandem contagióne, dum ægrotántibus inservíret, contrácto morbo, annos natus sex et quinquaginta, pro frátribus ánimam pósuit, anno millésimo quingentésimo trigésimo séptimo.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Commemoratio Ss. Hieronymi Æmiliani:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te con-

stítuam, intra in gáudium Dómini tui.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, misericordiárum pater, per mérita et intercessióne beáti Hierónymi, quem órphanis adjutórem et patrem esse voluísti: concéde, ut spirítum adoptiÓnis, quo filii tui nominámur et sumus, fidéliter custodiámus. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis (S. Praxedis Virg.):

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas: inventa una pretiÓsa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutaris noster: ut, sicut de beátæ Praxedis Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiÓnis erudiámur afféctu.

Deinde Commemoratio S. Hieronymi:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terræna, triumphans, divitias cælo cõdedit ore, manu.

V. Justum et **Oratio** Deus, misericordiãrum pater, **ut supra** 11*.

Die 2 Augusti

S. Stephani I

Papæ et Martyris, Patroni secundarii Ecclesiæ Cathedralis

In Ecclesia Cathedrali:

Duplex II classis

In I Vesperis Commemoratio præcedentis, S. Pauli et S. Alfonsi de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Oratio Deus, qui nos, **ut infra.**

In ceteris ecclesiis:

Duplex

In II Vesperis S. Petri ad Vincula fit Commemoratio S. Pauli, sequentis et S. Alfonsi Mariæ de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Pro Commemoratione S. Stephani:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiõrum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glõria et honore coronasti eum, Dõmine. **R.** Et constituisti eum super õpera manuum tuarum.

Oratio

Deus, qui nos beati Stephani Martyris tui atque Pontificis annua sollemnitate lætificas: concede propitius; ut, cujus natalicia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. (Per Dõminum.)

Deinde Commemoratio S. Alfonsi:

Ant. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Alfõse Mariæ, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

V. Amavit eum Dõminus, et ornavit eum. **R.** Stulam gloriæ induit eum.

Oratio

Deus, qui per beatum Alfõsum Mariam Confessõrem tuum atque Pontificem, animarum zelo succensum, Ecclesiã tuam nova prole fecundasti: quæsumus; ut, ejus salutãribus mõnitis edõcti et exẽmptis roborati, ad te pervenire feliciter valeamus. Per Dõminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Stéphanus Romãnus pontificatũ gessit Valeriãno et Galliẽno imperatoribus. Instituit, ut sacerdotes et diãconi nusquam sacris vestibus, nisi in ecclesiã, uterentur. Baptizatos ab hæreticis, iterum baptizari vetuit, rescribens sancto Cypriãno verbis illis: Nihil innovetur, nisi quod traditum est. Multos etiam ad Christum convertit: in iis Olýmpium tribunum cum uxore Exsupéria et filio Theodulo, item Nemesium tribunum cum tota familia, õculis Lucillæ ejus filiæ restituit: qui omnes Jesu Christi Martyres fuerunt.

R. Honestum fecit illum Dõminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductõribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. **Et.**

Lectio v

Sed vehementius jam in-

gravescẽte persecutiõne imperatorum, Stéphanus, convocato clero, ad martyrium suos hortabatur, in cryptisque Martyrum assidue Missas et concilia celebrabat. Qui cum aliquando raptus esset ab infidelibus ad templum Martis, ut ei sacrificaret, libere negavit se dæmonibus eum honorem velle tribuere, qui uni Deo deberetur. Quibus in verbis Martis stãtua terræmõtu concidit, templumque contrẽmuit.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Dõmine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. **V.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. **Et.**

Lectio vi

Quare omnibus aufugientibus, qui Stéphanum tenebant, Pontifex ad suos revertitur in cõmetarium Lucinæ: quos divinis præceptis instruens, sacramento Cõrporis Christi communicavit; ibique, dum Missarum sollemnia perficit, advenientibus iterum imperatorum

satellitibus, ei in sua sede caput abscinditur. Corpus, cum eadem sede conspersa Mártyris ságuine, a cléricis sepúltum est in cœmetério Callísti quarto Nonas Augústi. Vixit in pontificátu annos tres, menses tres, dies viginti duos. Hábit ordinatiónes duas mense Decém-bri, quibus creávit presbýteros sex, diáconos quinque, episcopos tres.

R. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et coronam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intellectus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. **E t.** Glória Patri. **E t.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Si quis vult, de Communi unius Mart. 2 loco.

Pro S. Alfonso:

Lectio ix

Alfónsus María de Ligó-rio, Neápoli nobilibus paréntibus natus, vix ut adolévit, ægróti in públicis nosocomiis inservire ac jugi in templis orationi vacáre in deliciis habébat. Patri obtémperans, causárum patrocínia sus-

cépit; fori tamen pericula expértus, ejúsmodi vitæ institútum ultro dimisit. Avíta primogenitúra abdicáta, et sacerdotio initiátus, tanto zelo irrui in vítia, ut ingétes perditórum hóminum conversiões perágeret. Páuperum præsertim et ruricolárum miserátus, congregatióem Presbyterórum sanctissimi Redemptóris ad eórum evangelizatióem instítuit. Ne autem a propósito umquam divérteret, perpétuo se voto obstrínxit nullam témporis jactúram faciéndi. Domínica passiónis et sacrae Eucharistiæ contemplátor assíduus; atque Dei Genetrícis cultor exímus, non semel cæléstis ejus protectiónis signis est recreátus. Multa édidit sacra eruditióne ac pietáte reférta, quibus ánimas Christo lucrifácre stúduit. Ab ecclesiásticis dignitátibus sibi oblátis constantíssime abhóruit; apostólica tamen auctoritáte coáctus, sanctæ Agathæ Gothórum ecclésiám gubernándam suscepit. Liberális in páupe-

res, ómnibus ómnia factus, sanctimoniáles ad perfectiorem vivéndi formam redégit. Episcopátu ob graves habitualésque morbos dimisso, ad suos revértitur. Tandem nonagenárius, innocéntia vitæ et pæniténtia fulgens, anno millésimo septingéntesimo octogésimo séptimo placidíssime exspirávit. Eum Pius Papa nonus Ecclésiæ universális Doctórem declarávit.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes pro Commemoratione S. Alfónsi:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui per beátum Alfónsum Mariám Confessórem tuum atque Pontíficem animárum zelo succénsus, Ecclésiám tuam nova prole fecundásti: quæsumus; ut, ejus salutáribus mónitis edócti et exémpis roboráti, ad

te pervenire feliciter valeámus. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis (Inventio S. Stephani Protomartyris):

Ant. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus: ut discámus et inimicos diligere; quia ejus Inventiόem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum. (Qui tecum.)

Deinde Commemoratio S. Alfónsi:

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Alfónse María, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

V. Justum et Oratio Deus, qui, **ut supra.**

Die 8 Augusti
B. Petri Faber
Confessoris

Semiduplex (m. t. v.)

In II Vesperis S. Cajetani
Conf. fit Commemoratio se-
quentis:

Ant. Similábo eum viro
sapiénti, qui aedificávit
domum suam supra pe-
tram.

V. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum. **R.**
Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

Adésto, Dómine, suppli-
caciónibus nostris, et,
qui in beáto Petro Con-
fessóre tuo assídium ora-
ciónis stúdiúm et indefés-
sum animárum zelúm so-
ciáre voluísti: ejus méri-
tis et intercessióne con-
céde; ut, tibi júgiter ex
ánimo adhæréntes, próxi-
mos nostros ópere et veri-
táte diligere et juváre va-
leámus. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio Ss.
Cyriaci, Largi et Smaragdi
Martyrum:

Ant. Istórum est enim
regnum cælórum, qui con-
tempserunt vitam mundi,
et pervenerunt ad præmia

regni, et laverunt stolas
suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino
et exultáte, justi. **R.** Et
gloriámini, omnes recti
corde.

Oratio

Deus, qui nos ánnua
sanctórum Mártyrum
tuórum Cyriaci, Largi et
Smaragdi sollemnitate læ-
tíficas: concéde propítius;
ut, quorum natalicia có-
limus, virtútem quoque
passiónis imitémur. Per
Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Petrus Faber Villa-
réti, quod est op-
pidulum superi-
oris Sabáudiæ, in Diocési
olim Gebennénsi, piis ho-
nestisque paréntibus na-
tus, ab ipsa pæne infántia
sentire cœpit, cæléstes
afflátus et interiorem ad
stúdia pietátis impúlsum:
ac vix duodénnis sese Deo
perpétuæ castitátis voto
árctius obstrínxit. Patér-
nis grégibus pascéndis a
púero addíctus mira dis-
céndi cupiditate exársit;
et confécto humaniórum
litterárum currículo, Lu-

tétiam Parisiórum con-
céssit; ubi in sanctæ Bár-
baræ collégium admissus,
præter Franciscum Xavé-
rium, contubernálem há-
buit Ignátium de Loyóla,
qui eum tum privátis col-
lóquiis, tum spirituálibus
exercítiis diligénter excúl-
tum, in instituenda Socie-
táte Jesu, quam jam áni-
mo concéperat, ómnium
primum sodálem sibi ad-
scívit, et in monte márti-
rum, concépto voto, ad
majórem Dei glóriam sa-
lutémque animárum pro-
curándam cum áliis ejús-
dem senténtiæ ac propó-
siti, sóciis addúxit.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit
eum ab inimicis, et a se-
ductóribus tutávit illum:
* Et dedit illi claritátem
ætérrnam. **V.** Justum de-
dúxit Dóminus per vias
rectas, et osténdit illi reg-
num Dei. **Et.**

Lectio v

Post firmátam Romæ
apostólica auctoritáte
Societátem, Petrus, jussu
Pontíficis, missus est in
diciónem Parménsensem, ubi
multa ac præclára pro re-

ligióne gessit: inde quo-
dámmodo in áciem pród-
iens, præcípuas Euró-
pæ partes ac provincias
óbiit, Germániam, Bélgi-
um, Gálliam, Hispániam
et Lusitániam: non labó-
ribus, non vitæ parcens,
quos multos juváret, ani-
máque e cæno vitiórum
vel ab hæresis contagióne
eréptas ad rectam fidei ac
salútis viam tradúceret.
In convéntu Vormatiénsi
et Ratisbonénsi, qua fami-
liári congréssu, qua públi-
cis contióribus, magnam
cathólicis utilitátem áttu-
lit. Colóniæ Agrippinæ
obtinuit, ut impietátis ma-
gístri, quos singulári cer-
támíne ad siléntium ad-
égerat, lege lata in ex-
sílíum pelleréntur. Ubí-
que vero clerum et reli-
giósa cœnóbia ad priscam
severitátem, pópulum ad
christiánam pietátem ex-
cóluit, et institútis soda-
liciis, sacramentórum di-
vinam institutióne assé-
ruit, usúmque restítuit: et
cum tanta pro Dei glória
et animárum salúte con-
tinénter ágeret, ádeo erat
Deo et mente et cogita-
tióne conjúctus, ut nihil,

præter cælestia, curare videretur.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus lorica[m] fidei, et ornavit eum. **Et.**

Lectio vi

A Joanne Tertio Lusitaniæ rege Patriarcha Æthiopiæ, a Paulo Tertio Pontifice Theologus ad Concilium Tridentinum designatus, ex Hispania Romam evocatur; et vir apprime obediens, nulla interpõsita mora, licet viribus fractus et a recenti morbo convalescens, illico iter arripuit ac exeunte Julio in urbem venit, cum jam infesto caniculæ signo, fervèrent omnia æstivis caloribus. Quare, maligna febris correptus, sanctum Christi Domini corpus summa devotione suscepit, et sacro non ita multo post oleo inunctus, inter consuetas Ecclesiæ et carissimi parentis Ignatii et sociorum preces, placidissimo exitu decessit Kalendis Augusti, anno

millésimo quingentésimo quadragésimo sexto, ætatis suæ quadragésimo vix expléto: ejusque anima visa est in cælum ferri, stipante Angelorum choro, quos vivens impense coluerat. Ob eximie autem sanctitatis famam, qua florébat, statim ab obitu beatus nuncupari et coli cœpit. Hinc ad ejus honorem alicubi sacella et altaria erecta, imagines dedicatæ, festi dies et supplicatiões publicæ institutæ. Quem cultum, auctoritate etiam et scriptis sanctorum Francisci Xaverii, Borgiae, et Salésii probatum et auctum, Pius Nonus Pontifex Maximus ex consulto Sacre Rituum Congregationis ratum habuit ac sollèmnè Decréto confirmavit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrederè in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. **Quia.** Gloria Patri. **Quia.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nolite timere, de Communi Confessoris non Pontificis 2 loco.

Si hodie fuerit Sabbatum, IX Lectio de Homilia Vigiliæ anticipatæ S. Laurentii et fit ejus Commemoratio ad Laudes, ut sequenti die notatur; secus

Pro Ss. Cyriaco, Largo et Smaragdo Martyribus:

Lectio ix

Cyríacus diáconus, cum Sisínio, Largo et Smaragdo diutius inclusus in cárcere, multa edidit miracula, in quibus Arthemiam Diocletiani filiam precibus a dæmone liberavit; missusque ad Sapore[m] Persarum regem, Jobiam etiam ejus filiam a nefario spiritu eripuit. Rege vero ejus patre cum quadringentis ac triginta aliis baptizatis, Romam rediit; ubi, Maximiani imperatoris jussu comprehensus, catenis vinctus ante rhedam suam trahitur; et post dies quatuor e cárcere eductus, pice liquata perfusus et in casta extensus, demum cum Largo et Smaragdo aliisque viginti securi percussus est via Salaria, ad

hortos Sallustianos. Quorum corpora in eadem via decimo septimo Kalendas Aprilis sepulta a Joanne presbytero, postea sexto Idus Augusti a Marcello Pontifice et Lucina nobili femina lineis velis involuta et pretiosis unguentis condita, in ipsius Lucinae prædium via Ostiensis, septimo ab Urbe lapide, translata sunt.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes fit Commemoratio Ss. Martyrum:

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

V. Exsultabunt Sancti in gloria. **R.** Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio

Deus, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum Cyriaci, Largi et Smaragdi sollemnitate lætificas: concede propitius; ut, quorum natalicia colimus, virtutem quoque passionis imitemur. Per Dominum.

In II Vesperis fit Commemoratio Ss. Martyrum:

Ant. Gaudent in cælis animæ Sanctorum, qui

Christi vestigia sunt secuti: et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

V. Exsultabunt Sancti in gloria. **R.** Laetabuntur in cubilibus suis.

Oratio

Deus, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum Cyriaci, Largi et Smaragdi sollemnitate laetificas: concede propitius; ut, quorum natalicia colimus, virtutem quoque passionis imitemur. (Per Dominum.)

Deinde Commemoratio S. Romani Martyris:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit; fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Gloria et honore coronasti eum, Domine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut, intercedente beato Romano Martyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberemur

in corpore, et a pravis cogitationibus mundemur in mente. Per Dominum nostrum.

Die 15 Augusti

In Assumptione

B. Mariae Virginis

Titularis Ecclesiae Cathedralis ac Patronae principalis Diocesis

Duplex I classis cum Octava communi

Omnia ut in Breviario eadem die et per Octavam.

Die 16 Augusti

Commemoratio

S. Rochi Confessoris

Pro S. Rocho:

Lectio ix

Rochus, in monte Persulano natus, quanta in proximum caritate flagraret, tum maxime ostendit, cum, saevissima peste longe lateque per Italiam grassante, patria relicta, Italicam peregrinationem suscepit, urbesque et oppida peragrans, seipsum in aegrotantium obssequium impendere, animamque suam pro fratribus ponere non dubitavit. Quod beati viri studium quam gratum Deo fuerit, miris

sanationibus declaratum est. Complures enim pestilentia infectos e mortis periculo signo crucis eripuit, et integrae sanitati restituit. In patriam reversus, virtutibus et meritis dives, sanctissime obiit, ejusque obitum statim subsequuta est veneratio fidelium, quae in Constantiensi deinde concilio magnum recepisse dicitur incrementum, cum ad propulsandam ingruentem luem Rochi imago sollenni pompa, omni comitante populo, per eandem civitatem, episcopis approbantibus, est delata. Itaque ejus cultus mirifice propagatus est in universo terrarum orbe, qui eundem sibi apud Deum adversus contagiosam luem patronum religioso studio adoptavit. Quibus accurate perpensis, Urbanus octavus Pontifex Maximus, ut ejus dies festus iis in locis, in quibus florent ecclesiae sancti Ro-

chi nomine Deo dicatae, Officio ecclesiastico celebraretur, indulset.

Ad Laud. Ant. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio

Populum tuum, quaesumus, Domine, continua pietate custodi: et beati Rochi suffragantibus meritis, ab omni fac animae et corporis contagione securum. Per Dominum.

Die 20 Augusti

S. Bernardi

Abbatis, Confessoris et Ecclesiae Doctoris

Duplex

In Eccl. Cathedr. duplex majus Omnia ut in Breviario.

In II Vesperis Commemoratio sequentis (S. Joannae Franciscæ de Chantal Viduae) et Octavae.

Index alphabeticus

	pag.
Bennonis Ep. et Conf., Patroni Bavariæ, duplex majus. 16 Junii	5*
Bernardi Abbatis, Conf. et Eccl. Doct., duplex. In Eccl. Cathedrali duplex majus. 20 Augusti	21*
Bonifatii Ep. et Mart., duplex II classis. 5 Junii	5*
Margaritæ Virg. et Mart., duplex. 20 Julii	7*
Mariæ B. V. Assumptio Titularis Ecclesiæ Cathedralis ac Patronæ principalis Diœcesis, duplex I classis cum Octava communi. 15 Augusti	20*
Petri Faber Conf., semiduplex. 8 Augusti	16*
Rochi Conf. Commemoratio. 16 Augusti	20*
Stephani I Papæ et Mart., Patroni secundarii Ecclesiæ Cathedralis. In Ecclesia Cathedrali duplex II clas- sis. In cet. Eccl. duplex. 2 Augusti	12*

PROPRIUM FESTORUM
DIOECESIS SPIRENSIS

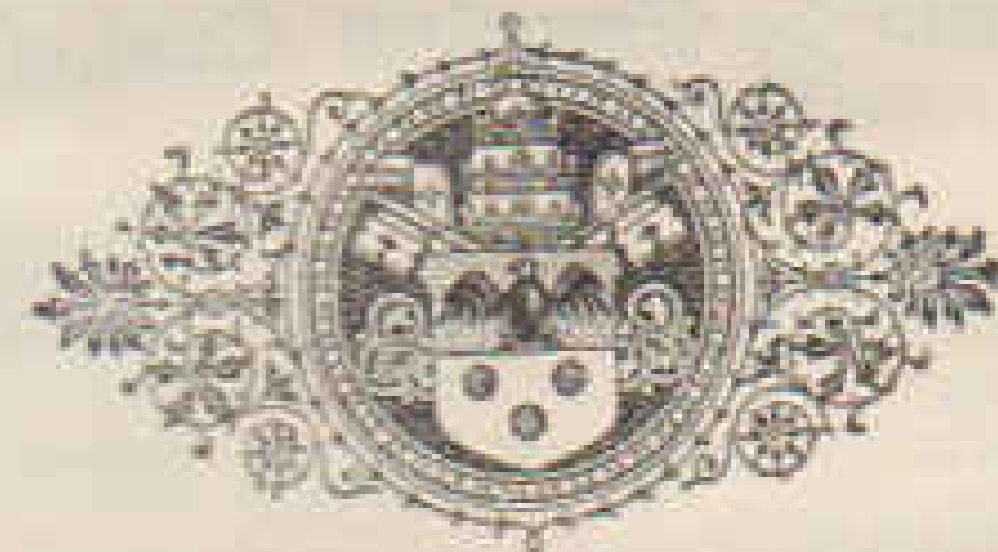
JUSSU ET AUCTORITATE
REVERENDISSIMI ET ILLUSTRISSIMI DOMINI

LUDOVICI
EPISCOPI SPIRENSIS

EDITUM

AD NORMAM KALENDARIJ REFORMATI ET
APPROBATI A S. R. C. DIE 23 MARTII 1914
ET SUBSEQUENTIUM DECRETORUM

—
PARS AUTUMNALIS

1927

RATISBONÆ

SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET
S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGR.

KALENDARIUM

Kalendarium perpetuum in usum dioceseos Spiren., a Sacra Rituum Congregatione revisum et approbatum die 23 Martii 1914 et die 24 Aprilis 1925 auctum, continet KALENDARIUM ECCLESIAE UNIVERSALIS CUM HISCE TANTUM ADDITAMENTIS ET MUTATIONIBUS:

SEPTEMBER

- 9 DEDICATIO ECCLESIAE CATHEDRALIS, duplex I classis cum Octava communi.
10 S. Theodardi Ep. et Mart., duplex. Com. S. Nicolai de Tolentino Conf. (duplex) et Octavæ.
11 De III die infra Octavam Dedicationis Ecclesiae Cathedralis, semiduplex. Com. Ss. Proti et Hyacinthi Mm.
12 additur Commemoratio Octavæ.
13 De V die infra Octavam Dedicationis Ecclesiae Cathedralis, semiduplex.
14 additur Commemoratio Octavæ.
16 OCTAVA DEDICATIONIS ECCLESIAE CATHEDRALIS, duplex majus. Com. Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Ep., Mm. (semiduplex) et Ss. Euphemiae Virg., Luciae et Geminiani Mm.
17 S. Hildegardis Virg., duplex. Com. Impressionis Sacrorum Stigmatum S. Francisci Conf. (duplex).

OCTOBER

- 1 S. Ottonis Ep. et Conf., duplex. Com. S. Remigii Ep. et Conf.

NOVEMBER

- 3 S. Pirminii Ep. et Conf., duplex. Com. Octavæ Omnium Sanctorum.
19 S. ELISABETH VIDUÆ, duplex majus. Com. S. Pontiani Papæ et Mart.

PROPRIUM FESTORUM DIOECESIS SPIRENSIS

PARS AUTUMNALIS

Die 9 Septembris

In Dedicatione Ecclesiae Cathedralis

Duplex I classis cum Octava communi

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiae.

In I Vesperis fit Commemoratio præcedentis tantum.

In II Vesperis Commemoratio sequentis et S. Nicolai de Tolentino Conf. ut infra.

Pro Commemoratione Octavæ

In I Vesperis

Ant. Sanctificavit Dominus tabernaculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocabitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dominus.

V. Hæc est domus Domini firmiter ædificata.

R. Bene fundata est supra firmam petram.

Oratio

Deus, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecrationis reparas diem, et sacris semper mysteriis repræsentas incolumis: exaudi preces populi tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum beneficia petiturus ingrediatur, cuncta se impetrasse lætetur. Per Dominum.

Ad Laudes

Ant. Zachæe, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. At ille festinans descendit, et suscepit illum gaudens in domum suam. Hodie huic domui salus a Deo facta est, allelûja.

V. Hæc est, ut supra.

In II Vesperis

Ant. O quam metuendus est locus iste: vere non est hic aliud, nisi domus Dei et porta cæli.

V. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. **R.** In longitúdinem diérum.

Die 10 Septembris

**S. Theodardi
Episcopi et Martyris**

Duplex

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Theodárdi Mátyris tui atque Pontificis ánnua sollemnitate lætíficas; concéde propítius; ut, cujus natalícia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio S. Nicolai de Tolentino Conf.:

Ant. Similábo eum viro sapiéti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Oratio

Adésto Dómine, supplicatióibus nostris, quas in beáti Nicolái Confessóris tui sollemnitate deférimus: ut, qui nostræ justitiæ fidúciám non habémus, ejus, qui tibi plácut, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Theodárdus, nóbili genere in Gália natus, a pueritia arctam Deo vivéndi viam elégit. Monástica disciplinæ studiósus, sub beáto Rémaclo, Tungrénsi episcopo, voluntárie Christi suáve jugum portávit, a quo deínde ad Malmundárii et Stabuléti cœnobia sub eo regénda assumptus, talem se in illo múnere exhibuit, ut Rémaclus solitáriæ vitæ amóre episcopátum dimíttens, Theodárdum sibi quoque in hunc sufficiéndum curáverit. Qui mox ómnium, quæ præsulem commédant, virtútibus fulgére visus est. Ecclé-

sias suæ diocésis visitans, vetustate collabéntes, aut témporum injúria dirutas instauráre, seu novas extrúere satégit. At vero, quod plúrimum Theodárdo laudi est, illústrensanti Lambéti adulescéntiam ita rexit ac promovit, ut ille ómnium ore votisque públicis designarétur moderatóris sui succéssor.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam. **V.** Descendítque cum illo in fóveam, et in vinculis non dereliquit eum. **E t.**

Lectio v

Theodárdus cum múnere suscepto sollicitus instáret, hæc inter alias eum cura ácrius remordébat, quod divérsas Ecclésiæ possessiones ab impiis diréptas jam pridem cerneret injúste detinéri. Quare his benigno justitiæ zelo admónitis, cum se nihil proficere, immo eos magis magisque obdurátos, sibique grávitè infénsos esse comperiret, admirábili constántia pro juris sub-

sídio Childéricum, Austrásiæ regem, cum paucis adiens, cum in saltum, qui dicitur Biwalt, haud procul ab urbe Nemeténsi, nunc Spira, pervenisset, ibi a suæ Ecclésiæ prædónibus, Deum pro ipsis orans, crudéli cæde perimitur, anno sexcentésimo sexagésimo octávo aut nono.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntate labiórum ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictióibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus coronam de lapide pretiósio. **E t.**

Lectio vi

Ad cujus exánime corpus plura illico patrata sunt miracula, quibus vicini incolæ permóti illud apud se honorífice sepeleerunt. Quo cum póstea Wormatiæ primóres, miraculórum fama excitati, venissent, ut ipsum in civitatem suam transférrent, subórta repentina fulgurum, tonítruum et nimbórum procélla a cœpto desistere coácti sunt. Sed cum exínde beátus Lambértus, tanti mátyris dig-

nus et discipulus ac successor, illuc ipsum repetendi causa progressus fuisset, semel licet repulsam passus, altero tamen suo adventu haud ægre obtinuit secumque rediit, ac Theodardi tumulo Légiam decoravit, quam et ipse postmodum proprio nobilitavit martyrio. Sub finem sæculi decimi octavi moto turbini sancti Theodardi reliquiæ in Germaniam deportatæ, paucis post annis in hodiernam ecclesiam cathedrali Leodiensem translata religiose servantur.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus: et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. **Et. Glória Patri. Et.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Si quis vult, de Communi unius Mart. 2 loco.

Pro S. Nicolao de Tolentino:

Lectio ix

Nicoláus, Tolentinas a diuturno illius civitatis domicilio appellatus, in oppido sancti Angeli in

Picéno natus est piis parentibus, qui illum ex voto, sancti Nicolai intercessione, a Deo impetrarunt. Puer, multarum virtutum, abstinentiæ in primis, specimen dedit. Clericali militiæ dein adscriptus et canonicus factus, cum quodam die contionatorem ordinis Eremitarum sancti Augustini de mundi contemptu dicentem audisset, eo sermone inflammatus, statim eundem ordinem est ingressus; in quodam exactam religiosæ vitæ rationem coluit, ut jejuniis, rudi vestitu, verbis et aspera catena corpus domaret, atque omnibus aliis virtutibus præluceret. Orandi assiduum studium, quamvis satanæ insidiis varie vexatus et flagellis interdum cæsus, non intermittēbat. Sex ante obitum mensibus, singulis noctibus angelicum concantum audivit, et tandem, obitus die prænuntiato, obdormivit in Domino. Miraculis in vita et post mortem clarus, ab Eugenio quarto in Sanctorum numerum relatus est. **Te Deum laudamus.**

Ad Laudes fit Commemoratio S. Nicolai:

Ant. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio

Adesto, Domine, supplicationibus nostris, quas in beati Nicolai Confessoris tui sollemnitate deferimus: ut, qui nostræ justitiæ fiduciam non habemus, ejus, qui tibi placuit, precibus adjuvemur. (Per Dominum.)

Deinde Commemoratio Octavæ Dedicacionis:

Ant. Zachæe, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. At ille festinans descendit, et suscepit illum gaudens in domum suam. Hodie huic domui salus a Deo facta est, allelúja.

V. Hæc est domus Domini firmiter ædificata. **R.** Bene fundata est supra firmam petram.

Oratio

Deus, qui nobis per singulos annos hujus

sancti templi tui consecrationis reparas diem, et sacris semper mysteriis repræsentas incolumes: exaudi preces populi tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse lætetur. Per Dominum.

In II Vesperis Commemoratio sequentis diei infra Oct. Dedic. Ecclesiæ Cathedralis, S. Nicolai de Tolentino ac Ss. Proti et Hyacinthi Martyrum ut infra.

Die 11 Septembris
De III die infra Octavam
Dedicacionis Ecclesiæ
Cathedralis

Semiduplex

Ant. Sanctificavit Dominus tabernaculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocabitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dominus.

V. Hæc est et Oratio Deus qui, ut supra.

Deinde pro S. Nicolao:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terræna, triumphans, divitias cælo condidit ore, manu.

V. Justum deduxit et Oratio Adesto, ut supra.

Postea pro Ss. Proto et Hyacintho Mm.:

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino et exsultáte, justí. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Beatórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi nos, Dómine, fóveat pretiósá conféssio: et pia júgiter intercéssio tueá-tur. Per Dóminum.

IX Lectio de Ss. Proto et Hyacintho Martyribus, ut in Breviario.

Ad Laudes Commemoratio Ss. Martyrum:

Ant. Vestri capílli cápi-tis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis pas-séribus melióres estis vos.

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

Oratio Beatórum Márty-rum, *ut supra.*

Vesperæ de sequenti, Com-memoratio Octavæ (e II Ves-peris), ut supra 4.*

Die 13 Septembris
**De V die infra Octavam
Dedicationis Ecclesiæ
Cathedralis**

Semiduplex

In II Vesperis præcedentis fit Commemoratio diei infra Octavam (e I Vesperis) ut supra 3 vel infra.*

Vesperæ de sequenti, Com-memoratio Octavæ (e II Ves-peris) ut supra 4.*

Die 16 Septembris
**In Octava
Dedicationis Ecclesiæ
Cathedralis**

Duplex majus

In II Vesperis præcedentis fit Commemoratio diei Octavæ:

Ant. Sanctificávit Dómi-nus tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

V. Hæc est domus Dó-mini firmiter ædificáta.
R. Bene fundáta est su-pra firmam petram.

Oratio

Deus, qui nobis per sín-gulos annos hujus sancti templi tui conse-cratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis re-

præséntas incólumes: ex-áudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Ep., Martyrum:

Ant. Istórum et **V.** Læ-támini, *ut supra 8*.*

Oratio

Beatórum Mártyrum pa-ritérque Pontíficum Cornélii et Cypriáni nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum com-méndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Pro Ss. Cornelio et Cypriano:

Lectio ix

Cornélius Románus, Gal-lo et Volusiáno impe-ratóribus pontificátum ge-rens, Novatiáni schísmati fórtiter réstitit, plúraque de lapsis magna caritáte conscripsit; ad quem octo sancti Cypriáni exstant epístolæ. In exsílio, ad Centumcéllas, ærúmnis conféctus, Martyr óbiit. Cypriánus Afer primum glorióse rhetóricam dócu-it; exinde, suadénte pres-býtero Cæcílio, a quo et

cognoméntum sortítus est, Christiánus factus, omnem substántiam suam paupé-ribus erogávit, ac post non multum témporis eléctus in presbýterum, étiam epí-scopus Carthaginiénsis constitútus est. Et ipse in schísmate Nováti plura pérferens, damna Ecclésiæ illáta reparáre omni ope conátus est. Hujus vero in-génii supérfluum est índi-cem téxere, cum sole cla-rióra sint ejus ópera. Pas-sus est sub Valeriáno et Galliéno princípibus, per-secutióne octáva.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Commemora-tio Ss. Cornelii Papæ et Cy-priani Ep., Martyrum:

Ant. Vestri capílli, et **V.** Exsultábunt, *ut supra 8*.*

Oratio Beatórum Márty-rum, *ut supra.*

Deinde, post Commemoratio-nem Feriæ in Quatuor Tem-poribus, fit Commemoratio Ss. Euphemie Virg., Lucie et Ge-miniani Mm.:

Ant. Istórum et **V.** Læ-támini, *ut supra 8*.*

Oratio

Præsta, Dómine, préci-bus nostris cum ex-sultatióne provéntum: ut

sanctorum Martyrum Euphemiae, Luciae et Geminiani, quorum diem passionis annua devotione recolimus, etiam fidei constantiam subsequamur. Per Dominum.

In II Vesperis Commemoratio sequentis, Impressionis Ss. Stigmatum S. Francisci Conf., et Ss. Cornelii et Cypriani, ut infra.

Die 17 Septembris
S. Hildegardis
Virginis

Duplex

Ant. Veni, Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus praeparavit in aeternum.

V. Specie tua et pulchritudine tua. **R.** Intende, prospere procede, et regna.

Oratio

Exaudi nos, Deus, salutaris noster: ut, sicut de beata Hildegardis Virginis tuae festivitate gaudemus; ita pia devotionis erudiamur affectu. (Per Dominum.)

Deinde Commemoratio Impressionis Sacrorum Stigmatum S. Francisci Confessoris (Duplex):

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui aedificavit domum suam supra petram.

V. Signasti, Domine, servum tuum Franciscum. **R.** Signis redemptionis nostrae.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui, frigescente mundo, ad inflammandum corda nostra tui amoris igne, in carne beatissimi Francisci passionis tuae sacra Stigmata renovasti: concede propitius; ut, ejus meritis et precibus, crucem jugiter feramus, et dignos fructus penitentiae faciamus. (Qui vivis et regnas.)

Postea Commemoratio Ss. Cornelii et Cypriani:

Ant. Gaudent in caelis animae Sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

V. Exsultabunt Sancti in gloria. **R.** Laetabuntur in cubilibus suis.

Oratio

Beaatorum Martyrum pariterque Pontificum Corneli et Cypriani

nos, quaesumus, Domine, festa tueantur: et eorum commendet oratio veneranda. Per Dominum.

In I Nocturno, si dicendae non sint de Scriptura occurrenti, Lectiones De virginibus, de Communi I loco.

In II Nocturno

Lectio iv

ildegardis virgo nobilibus in Germania parentibus Hildeberto et Mechtilde progenita, a piis genitoribus aetatis anno octavo devotae cuidam virgini Juttae religiosae vitae exercitiis in monte sancti Disibodi imbuenda traditur. Ab hac pientissima virgine in Dei timore erudita, terrena despiciere et caelestia amare didicit, ibidemque sub regulari disciplina Deo pluribus annis in humili castitate servavit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. **Et.**

Lectio v

Post obitum autem Juttae, crescente numero

virginum divinitus admunita Hildegardis inde ad montem sancti Ruperti juxta Bingham oppidum, ubi Navus Rhenum influit, cum octodecim sanctimonialibus migravit. In his numerabatur Hildetrudis, Meginhardi Sponheimensis comitis filia: ejus intuitu genitor coenobium ab Hildegarde in loco, quem sanctus Rupertus cum matre sua Bertha notae sanctitatis femina temporibus Ludovici primi imperatoris incoluerat, extructum pluribus donis ac bonis locupletavit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. **Propterea.**

Lectio vi

Hildegardis sicut oliva fructifera in domo Domini hortum novae plantationis suae religiosarum virtutum exemplis in dies magis magisque excolabat. Et quamvis praeter psalterium Latini sermonis nec artem didicisset, nec usum haberet, mira-

bíliter Spíritus Sancti grátia illustráta, multa máterno idiómate scripsit ac dictávit, quæ non humána indústria, sed divíno afflátu assecúta est. Ejus scripta Eugénius Papa, dum Trevirénsi sýnodo præsidéret, ípsemet recognóvit et probávit. Sanctus Bernárdus Doctor, et ipse Theodidáctus, sanctam vírginem invísit, cui partículam reliquiárum sancti Rupéti efflagitánti liberáliter satisfécit. Ille, ad suos revérsus, ad sancti Rupéti montem áliquot sanctórum cápita remisit; vírginem autem divérsis líteris salutávit, quod et a plúribus Gállia et Germánia episcopis factum. Tandem anno millésimo centésimo quinto Kaléndis Octóbris, ætátis octogésimo secúndo migrávit in cælum, in médio chori monastérii a se ædificáti sepúlta, in víta et post mortem miráculis clara.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. **V.** Spécie tua et pulchritúdi-
ne tua inténde, prospere

procéde, et regna. **A**fferéntur tibi. **G**lória Patri. **A**fferéntur tibi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Simile erit regnum cælórum decem virgí-
bus, de **Communi Virginum** 1 loco.

In Quatuor Temporibus IX Lectio de Homilia Ferie et fit ejus Commemoratio in Laudibus; alias

Pro Impressione Sacrorum Stigmatum S. Francisci:

Lectio ix

Franciscus singulári privilegio retroáctis sæculis non concéssó insignitus apparuit, cum sacris Stigmátibus decorátus descendit de monte, secum ferens Crucifixi effigiem, non in tábulis lapídeis vel lígneis manu figurátam artificis, sed in cárneis membris descríptam dígito Dei vivi. Quóniam sacraméntum regis seráphicus vir abscondere bonum esse óptime norat, secréti regális conscius, signácula illa sacra pro víribus occultábat. Verum, quia Dei est ad glóriam suam magna reveláre quæ facit, Dóminus ipse, qui signácula illa secréte imprésserat, mi-

rácula quædam apérte per ipsa monstrávit, ut illórum occúlta et mira vis Stigmatum manifestá patéret claritáte signórum. - Porro rem admirábilem ac tantópere testátam atque in pontificiis diplomátibus præcípui laudibus et favóribus exaltátam, Benedictus Papa undécimus anniversária sollemnitate celebrári voluit; quam póstea Paulus quintus Póntifex Máximus, ut corda fidélium in Christi crucifixi accenderéntur amórem, ad univérsam Ecclésiám propagávit.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Francisci:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Fran-

cisci passiónis tuæ sacra Stigmata renovásti: concéde propítius; ut ejus méritis et précibus crucem júgiter ferámus, et dignos fructus pæniténtiæ faciámus: Qui vivis et regnas.

Vesperæ a Capitulo de sequenti (S. Josepho a Cupertino Conf.), Com. præcedentis:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Exáudi nos, Deus salutaris noster: ut, sicut de beátæ Hildegárdis Virginitis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Commemoratio S. Francisci:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

V. Signásti, Dómine, servum tuum Franciscum.

R. Signis redemptiónis nostræ.

Oratio Dómine, ut supra.

Die 1 Octobris
**S. Ottonis Episcopi
 et Confessoris**

Duplex (m. t. v.)

In II Vesperis S. Hieronymi fit a Capitulo de sequenti:

Oratio

Da, quæsumus, omnipotens Deus: ut beati Ottonis, Confessoris tui atque Pontificis veneranda sollémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salutem. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Hieronymi:

Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Hierónyme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Y. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui Ecclesiæ tuæ in exponendis sacris Scriptúris beátum Hierónymum Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es: præsta, quæsumus: ut ejus suffragántibus méri-

tis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvante, exercére valeámus. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio S. Remigii:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus.

Y. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beati Remigii Confessoris tui atque Pontificis sollempnitate deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Ex Surio, tom. 4

Otto, in Suévia patre Berthólido cómite, matre vero Sophía, nobilitáte magis quam rerum opuléntia insignibus natus, a pri-

ma ætáte lítteris tráditus, cum paréntibus orbátus jam Grammaticæ præcepta, itémque poétas et philósophos quosdam tenáci memória compléxus esset, nec habéret sumptus ad stúdia sublimióra necessários, verecúndus adulescens in Polóniam proféctus est, ubi álios docéndo, et seípsum magis magisque ad eruditiónis proféctum urgéndo, brevi sibi et rem auxit familiárem et honóre hábitus est. Idioma quoque illius regiõnis didicit, sensimque ad altióra progrédiens parsimóniæ, frugalitátis, et continétiæ stúdiis eruditiónem suam illustrávit; atque hac ratiõne ómnibus carus efféctus, magnórum et poténtium virórum amicitiam et familiaritatem contráxit, non parum illi ad eam rem conferente córporis elegántia. Adscítus vero est in aulam Polóniæ Ducis, qui eum legátum misit ad Henricum quartum imperatórem.

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **Y.**

Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Evénit autem non sine dispositiõne divína, ut ad aulam imperatóris perveniret Otto, eidem in ministério Capelláni inserviens. Accidit tum, ut imperatóris cancellárius efficeretur. Intérea Ruperto Bambergénsis Ecclesiæ episcopo defúncto, preces offerúntur imperatóri pro pastóre constituéndo. Ille vero sex ménsium vóluit sibi spátium permítti ad deliberándum. Interim Ecclesiæ Bambergénsis clerus et pópulus pro idóneo antístite, institútis étiam processiónibus Dóminum ardentissime deprecabántur. Elápsis sex ménsibus, Otto ab imperátore Bambergénsi Ecclesiæ invítus præfícitur episcopus. Qui hac ratiõne Pontificátus cáthedram scándere coáctus, ægre quidem consénsit, propter contentiónem illam, quæ erat inter regnum et sacerdotium causa investitúre et elec-

tionum Ecclesiárum, quas evacuáre sibique vindicáre plus æquo nitebátur imperiális auctóritas. Rursus autem verebátur non sine divinitátis nutu jam tertium sibi offerri episcopátum, eúmque si repudiáret, posse in se competere illam senténtiam: Nóluit benedictionem et elongábitur ab eo. Inter has ergo angústias pósitus Otto, quod unum salutáre existimábat, votum nuncupávit Dómino, numquam se in episcopátu permansúrum nisi, consentiénte Ecclesiá sua, ipsius Pontificis Máximi manu et consecrári et investitúram cónsequi mererétur.

R. Pósui adiutorium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **M.** manus.

Lectio vi

Itaque Bambérgam honorífice dedúctus, nec non a clero et pópulo processionáliter magna cum pompa et exsultatione sus-

céptus, líttas misit ad Paschálem Summum Pontíficem, a quo per líttas evocátus, Romam proficiscitur, ubi pedum et ánum ab imperátore accéptos ad Pontificis pedes depónit, véniam petens. Et cum plena deliberatione, abdicatis ómnibus, privátus et quiétus secum vívere decérnens, cúriæ valedixit, unius diéi itinere confécto, Pontificis mandáto revocátur, et invocáto Spíritu Sancto, ab eódem accépta investitúra cum exsultatione totius cúriæ in ipso sacratíssimo Pentecóstes die, inter Missárum sollémnia episcopus consecrátur. In episcopátu multa successoribus reliquit miræ sanctitátis incredibilisque frugalitátis et parsimóniæ exempla. Cum dénique in exstruendis, ornandis, dotandis, fundandis, reparandisque plúrimis ecclesiis ac monastériis tanta munificéntia clarúisset, ut mirándum mérito sit ab uno episcopo tot locis tam multa potuisse conférri; innumerámque fere multitudinem Pomeranórum

ad Christi fidem convertisset, beáto tandem fine quiévit et in beáti Michaélis ecclesiá sepúltus est, anno salutis millésimo centésimo trigésimo nono, tertio Nonas Júlii, episcopátus sui anno trigésimo séptimo. Translátum est autem ejus corpus anno millésimo centésimo octogésimo nono, pridie Kaléndas Octóbris, quo die festum ejus celebrátur.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contempnit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **I.** Ipse. **G.** Glória Patri. **I.** Ipse.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 11, 33-36

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nemo lucérnam accéndit et in abscondito ponit neque sub módio: sed supra candelábrum, ut, qui ingrediúntur, lumen vídeant. **E.** Et reliqua.

Propr. Spirensis P. Autumn.

Homília sancti Ambrósii Episcopi

Lib. 7 Comment. in Lucam cap. 11 post initium

Quia in superiori- bus Ecclesiám synagógæ prætulit, hortátur nos, ut fidem pótius nostram ad Ecclesiám transferámus. Lucérna enim fides est, juxta quod scriptum est: Lucérna pedibus meis verbum tuum, Dómine. Verbum enim Dei fides nostra est: verbum Dei lux est. Lucérna est fides. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non potest, nisi aliúnde lumen accéperit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **E.**

Lectio viii

Hæc est lucérna, quæ accénditur, virtus scílicet nostræ mentis et sensus, ut drachma illa possit, quæ perierat, reperiri.

Nemo ergo fidem sub lege constituat. Lex enim intra mensuram est, ultra mensuram gratia: lex obumbrat, gratia clarificat. Et ideo nemo fidem suam intra mensuram legis includat, sed ad Ecclesiam conferat, in qua septiformis Spiritus relucet gratia, quam princeps ille sacerdotum fulgore supernae divinitatis illuminat, ne eam legis umbra restinguat.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. **Et. Gloria Patri. Et.**

Pro S. Remigio Episcopo et Confessore:

Lectio ix

Remigius, episcopus Rhemensis, floruit Clodoveo rege Francorum; quem etiam baptizavit, et, primus omnium, doctrina et miraculis Francos ad Christi Domini fidem perduxit. Ejus oratione, mortua puella reviv-

xit. Multos interpretatus est divinae Scripturae libros. Amplius septuaginta annos summa cum laude Rhemensem ecclesiam administravit. Cujus vitae et mortis sanctitatem multa, quae consecuta sunt, miracula comprobaverunt. **Te Deum laudamus.**

Ad Laudes fit Commemoratio S. Remigii:

Ant. Sacerdos et Pontifex, et virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dominum.

V. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. **R.** Stulam gloriae induit eum.

Oratio

Exaudi, quaesumus, Domine, preces nostras, quas in beati Remigii Confessoris tui atque Pontificis sollemnitate deferrimus: et, qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis, ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum.

Vesperae de sequenti, Commemoratio praecedentis:

Ant. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stulam gloriae induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio

Da, quaesumus, omnipotens Deus: ut beati Ottonis, Confessoris tui atque Pontificis veneranda sollemnitas, et devotionem nobis augeat et salutem. Per Dominum.

Die 3 Novembris

S. Pirminii

Episcopi et Confessoris

Duplex

Oratio

Deus, qui hodiernam diem nobis in beati Pirminii Confessoris tui atque Pontificis festivitate consecrasti: adesto propitius Ecclesiae tuae precibus et praesta; ut, cujus gloriamur meritis, ejus intercessionibus indulgentiam et remissionem peccatorum consequi mereamur. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio Octavae:

Ant. Angeli, Archangeli, Throni et Dominationes, Principatus et Potestates, Virtutes caelorum, Cherubim atque Seraphim, Pa-

triarchae et Prophetae, sanctilegis Doctores, Apostoli, omnes Christi Martyres, sancti Confessores, Virgines Domini, Anchoritae, Sanctique omnes, intercedite pro nobis.

V. Laetamini in Domino et exultate, justi. **R.** Et gloriamini, omnes recti corde.

Oratio

Omnipotens sempiternus Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebritate venerari: quaesumus; ut desideratam nobis tuae propitiationis abundantiam, multiplicatis intercessoribus, largiaris. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio iv

Pirminius relicta patria sub initio octavi saeculi in Austrasiae regno, atque imprimis in Alsatia semen verbi divini dispersit. Tamquam episcopus regionarius in castello Meltis, quod, ut creditur, nunc est pagus Spirensis dioecesis dictus Medelsheim, sedem suam fixit,

unde in regiones varias et ad litora Rheni egradiens, utraque lingua, ut antiqua ejus vita tradit, Romana scilicet et Francorum Evangelium predicabat. Anno septingentesimo vigesimo tertio a principe quodam regionis Rheni superioris accitus, ut fidem genuinam morumque disciplinam collapsam ibi restitueret, Romam profectus est, Apostolicam petiturus missionem. Litteris Apostolicis ad Theodoricum Francorum regem instructus in Alemanniam rediit, ubi monasterium celebre Augiense in insula Rheni fundavit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocet ei. **Manus.**

Lectio v

Ducis Alemannici invidia inde expulsus in Alsatiam reversus est. Pergens Evangelium predicare, multa diversis locis Bavariae, Franciae Alemanniace partim ex-

struxit partim reformavit monasteria. Inter ea, quae fundavit, praesertim commemorandum est monasterium, quod nobili quodam Wernhero opes subministrante, anno septingentesimo quadragésimo erexit in loco, cui nomen olim Gamundium, nunc oppidum Hornbach, diocesis Spirensis. Carolus Martellus virum apostolicum semper adjuvit. Sanctus Bonifatius caritate fraterna ductus illum in dicto monasterio visitavit, et, ut refert chronista, cum eo convescens, de sanctae Ecclesiae statu et de fidelium profectu habuit consilium.

R. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Plenus meritis et vitae sanctitate insignis anno septingentesimo quinquagesimo quarto, die tertia Novembris, cunctis convocatis fratribus valedicens in cenobio Horn-

bacensi in Domino obdormivit, ibique sepultus est. Statim post mortem miraculis clarus nono jam saeculo Martyrologio, quod in Alsatia erat in usu, adscriptus est. Cum monasterium Hornbacense saeculo decimo sexto temporibus fidei infestissimis spoliatum dirueretur, sacrum corpus inde amotum ac tandem Enipontem in regione Tyrolensi translatum est, ubi in ecclesia patrum Societatis Jesu magna cum populi veneratione sanctus Pirminius contra pestem usque ad hanc diem devotissime invocatur patronus.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. **Ipse. Gloria Patri. Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo peregre, de Communi Conf. Pont. I loco.

Ad Laudes fit Commemoratio Octavae:

Ant. Te gloriosus Apostolorum chorus, te Prophetarum laudabilis numerus, te Martyrum candidatus laudat exercitus; te omnes Sancti et electi voce confitentur unanimes, beata Trinitas, unus Deus.

V. Exsultabunt Sancti in gloria. **R.** Laetabuntur in cubilibus suis.

Oratio

Omnipotens sempiternus Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebritate venerari: quaesumus; ut desideratam nobis tuae propitiationis abundantiam, multiplicatis intercessoribus largiaris. Per Dominum.

Vesperae a Capitulo de sequenti (S. Carolo Borromeo Ep. et Conf.), Commemoratio praecedentis:

Ant. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui hodiernam diem nobis in beati Pirminii Confessoris tui atque Pontificis festivitate consecrasti; adesto propitius Ecclesie tuæ precibus et præsta; ut, cujus gloriamur meritis, ejus intercessionibus indulgentiam et remissionem peccatorum consequi mereamur. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio Octavæ:

Ant. O quam gloriosum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amicti stolis albis sequuntur Agnum quocumque ierit!

V. Exsultabunt Sancti in glória. **R.** Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio

Omnipotens sempiternus Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebritate venerari: quaesumus; ut desideratam nobis tuæ propitiationis

abundantiam, multiplicatis intercessoribus largiaris. (Per Dóminum.)

Postea Commemoratio Ss. Martyrum:

Ant. Istorum est enim regnum cælorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Lætâmini in Dómino et exsultate, justi. **R.** Et gloriâmini, omnes recti corde.

Oratio

Præsta, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui sanctorum Martyrum tuorum Vitalis et Agricolæ sollémnia colimus, eorum apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dóminum nostrum.

Die 19 Novembris

**S. Elisabeth
Viduæ**

Duplex majus

**Omnia ut in Breviario.
In II Vesperis fit Commemoratio sequentis.**

Index alphabeticus

	pag.
Dedicatio Ecclesie Cathedralis, duplex I classis cum Octava communi. 9 Septembris	3*
— — — de III die infra Octavam, semiduplex. 11 Septembris	7*
— — — de V die infra Octavam, semiduplex. 13 Septembris	8*
— — — In Octava, duplex majus. 16 Septembris	8*
Elisabeth Viduæ, duplex majus. 19 Novembris	22*
Hildegardis Virg., duplex. 17 Septembris	10*
Otonis Ep. et Conf., duplex (m. t. v.). 1 Octobris	14*
Pirminii Ep. et Conf., duplex. 3 Novembris	19*
Theodardi Ep. et Mart., duplex. 10 Septembris	4*

Approbatio

Concordat cum Originalibus.

Spiræ, die 23 Septembris 1927

✠ **Ludovicus**
Episcopus Spirensis

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 29 Septembris 1927

Dr. Scheglmann Vic. Gen.